

Setembre 1994 - N° 148 - 150 PTA.

LLUCMAJOR

de pinte en ample

L'AMPLIACIÓ DEL CLUB NÀUTIC DE S'ESTANYOL, MOTIU DE DISCÒRDIA

100 cl.

25% vol.

AROP
d'en
GORI
F. Vidal

Elaborado por Destilerías F. Vidal Catany, S.L. - C. San Francisco, s.n.

LLUCMAJOR (MALLORCA)

Emb. 1696 - PM Reg. Ind. 7 5497 Elaborado en España

N.R.S.I. 30.3182 / PM

LLUCMAJOR
de pinte en ample

Revista mensual

Dep. Leg. PM - 350 - 1.981 Any XII

EDITA:

Obra Cultural Balear de Lluçmajor

INFORMACIÓ i PUBLICITAT:

C/ Bisbe Taixaquet, 105 (Lluçmajor)

DIRIGEIX:

Catalina Font

COL.LABOREN:

Sebastià Alzamora, Ignasi Barceló
Miquel Barcelò, Miquel Bezares
Llúcia Caldés, Celso Calviño
Francina Capellà, Miquel Cardell
Sebastià Cardell, Joan Clar,
Damià Duran, Bartomeu Font,
Joana Font, Antoni Monserrat
Catalina Garau, Maties Garcías
Antoni Ginard, Miquel Janer
Franc Jaume, Coloma Julià
Antoni Llompart, Benet Llompart
Llorenç Mascaró, Francisca Mut
Maties Mut, Miquel Mut
Guillem Oliver, Jaume Oliver
Margarida Palou, Nanda Ramon
Sebastià Rubí, Jaume Salvà
Josep Sacarès, Miquel Sbert
Tomeu Sbert, Catalina Serra
Jerònia Socías, Joan Socías
Gabriel Thomàs, Arnau Tomàs
Pere F. Torrens, Antoni Vadell
Bàrbara Verdera, Francesc Verdera

SECCIÓ ESPORTIVA:

Coordinador: Joan Quintana

Col.laboren:

Joan Jaume, Jaume Manresa

IMPRIMEIX:

ETIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, n° 2
MANACOR

**El pensament de la Revista
s'expressa només a través
de l'Editorial**

Comença el curs...

Amb l'inici del mes de setembre ens retrobam al llinar del curs escolar. Cada nou curs suposa un seguit d'interrogants, derivats, per una part, de la inèrcia de les rutines necessàries i, per altra, dels reptes novedosos que un sistema educatiu en plena crisi de canvi planteja des de moltes perspectives.

Els grans temes que avui són sobre la taula es refereixen principalment, a l'Educació Primària, a les implicacions que la transformació de l'antiga EGB comporta: autonomia dels centres, atenció individualitzada a l'alumnat, serveis complementaris, etc. Quant als nivells de l'Educació Secundària, la implantació progressiva d'aquesta etapa, voluntària fins ara, suposa transformacions potser més espectaculars, tant a nivell curricular com organitzatiu dels centres, o en un estadi més elevat, de disseny del "mapa escolar" de les Illes Balears.

Des d'una altra perspectiva, la promulgació d'una ordre de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear que modifica l'obsoleta legislació existent sobre ensenyament en català i dóna un major protagonisme als centres a l'hora de fixar els seus propis projectes lingüístics conforma un panorama diferent i amb segures derivacions en la planificació escolar.

A Lluçmajor, els interrogants que tenim plantejats concorden amb les pautes generals que han insinuat. Tenim, en el sector públic, un bon bloc d'inquietuds que són, d'alguna manera, part d'aquelles "rutinàries": ¿es resoldran per part del MEC i de l'Ajuntament els problemes d'instal·lacions i de "qualitat de vida" del CP Rei Jaume III? ¿Podrà donar-se satisfacció a la necessitat d'escolarització dels infants de les urbanitzacions amb població estable? ¿pot considerar-se satisfactòria la solució dels problemes de saturació d'alumnes de primer cicle d'ES a l'IES Pere de Son Gall? ¿menjadors i transport escolar són temes resolts dignament a Lluçmajor?... Però hi ha també preguntes que fan referència a aspectes derivats del canvi de sistema educatiu: ¿quines implicacions organitzatives comportarà la incorporació del centre concertat, C. Sant Bonaventura, a l'ESO? ¿quines conseqüències tindrà sobre el "mapa escolar llucmajorer"? ¿per què no són absolutament transparents i públics els dissenys del MEC quant a la generalització de l'oferta pública d'ESO a la vila? ¿com serà resolt pel Ministeri el problema de l'existència de dos instituts a la localitat i com afectarà això els drets dels estudiants llucmajorers i de la comarca?... En relació a la nova legislació sobre normalització lingüística també, a casa nostra, tindrà o podrà tenir conseqüències: ¿en faran un ús en positiu aquells que encara van una mica endarrerits o no serà així?...

Són moltes les preguntes i de tota mena -no volem, ni podríem ser exhaustius- per això caldrà, si no renunciem al dret que Lluçmajor gaudeixi dels serveis educatius que mereix, que facem efectives les respostes entre tots, professorat, pares i mares, alumnat i administracions -central, autonòmica, municipal-, des de la responsabilitat i el compromís.

Plenari de l'Ajuntament

Els regidors Ferré i Barceló surten d'ASI a causa de les discrepàncies amb Rabasco

Arnau Tomàs

En plenari en sessió ordinària, de l'Ajuntament de Llucmajor es va veure marcat per l'expectació. Quatre cadenes de televisió i la sala de sessions estibada de públic, el qual va haver de patir la calor sufocant augmentat per les càmeres televisives. El motiu d'aquesta expectació va ser la baixa com a militants d'ASI dels regidors Francisco Ferré i Antoni Barceló, a causa de les discrepàncies amb el seu president, Joaquim Rabasco. Tots dos regidors passen al grup mixt i deixen el cap del partit completament sol.

Un altre punt important fou la presentació d'una moció de censura del grup socialista, relatiu al que va esdevenir-se a les passades festes de Sant Cristòfol, a s'Arenal, en les quals un membre de l'Ajuntament de Llucmajor va intentar suspendre un ball folclòric organitzat per l'Associació de Veïnats d'aquella zona. El grup socialista, a la moció, va voler saber, sense aconseguir-ho, per què i qui ho va voler suspendre, cosa que, tant el regidor Ferré, batle pedani de s'Arenal, com Rabasco no saberen aclarir. La tensió també es veié augmentada per la difusió d'un pamflet anònim amb acusacions de tot tipus, tant a membres del consistori com a d'altres destacats de s'Arenal, sempre en defensa de Rabasco.

Sobre la dimissió els regidors esmentats, Rabasco, a la seva intervenció, va explicar que aquestes dimissions, alhora que traeixen els votants, formen part de la campanya de desprestigi contra la seva persona, i, pel que fa al ball esmentat abans, va manifestar que "ningú no va anul·lar res" i que el festival es va celebrar.

Amb tot això, resta enlaire el que és més important, i és saber si amb aquestes dimissions hi haurà canvis

a l'Ajuntament, perquè en quedar Rabasco tot sol, i totsol el seu partit, aquest ja no és necessari ni decisiu per a la governabilitat del consistori llucmajorer.

ALTRES TEMES

Per unanimitat, s'aproven aquests altres assumptes:

- Concessió de beques per a la compra de llibres als escolars d'EGB i subvencions als centres escolars per a activitats culturals.

- En el capítol d'urgència, fora de l'ordre del dia, es va aprovar cedir al MEC uns terrenys de quatre mil metres quadrats per a la construcció d'un grup escolar a Badia Gran.

- Modificació dels preus per a l'ocupació de la via pública a mercats, bars, etc...

- Convocatòria i plec de condicions per a l'adjudicació del servei de manteniment i esment de l'enllumenat públic.

- Aprovació de la convocatòria i bases per cobrir una plaça d'encarregat i una altra d'oficial de segona.

- Declarar d'interès municipal i la inscripció corresponent a l'Associació juvenil d'Integració de Minusvàlids.

- Modificació del barem de mèrits per tal de cobrir la plaça d'Interventor.

- Convocatòria i condicions per a concedir el servei de cantina del Camp municipal d'Esports de Llucmajor i el de s'Arenal.

- Concessió de subvenció al Club Arenal de Volei.

- Ratificar la subvenció al conveni amb el CIM, per a la neteja del litoral del terme.

- Conveni amb el CIM i la fundació Deixalles per a la recollida de vidre, paper, cartró i altres materials de recollida selectiva.

- Ratificació del projecte de perllongació de la Ronda Migjorn i el de l'execució de la primera fase d'ampliació del cementiri.

Al capítol dels precs, esmenes i qüestions, el portaveu del grup socialista, Tomàs Garcias, va demanar sobre el contenciós posat per la concessionària de la cantina del Camp Municipal d'Esports de s'Arenal, per haver-li llevat els seus drets al festival de rock celebrat en motiu de les festes i, en cas de prosperar, qui la indemnitzarà, i d'on varen sortir els doblers per pagar les bandes que hi participaren. El batle va respondre a l'Ajuntament només va cedir el camp i que la resta de despeses i responsabilitats recauran en l'empresa que va organitzar la nit de rock.

Finalment, Rabasco va inquirir sobre el problema i la reforma de la circulació rodada de s'Arenal, reforma que considerava desencertada, a la qual cosa el batle el va contradir tot afegint que la considerava positiva i que de moment és l'única possible.

Nou Comitè local d'UM a Llucmajor

El passat mes de juliol es va reunir l'Assemblea General d'Unió Mallorquina del terme de Llucmajor, en presència de Miquel Àngel Borràs, i es va nomenar un nou comitè local, el qual va quedar constituït de la manera següent:

President: Josep M. Luna

Secretari: Baltasar Barros

Vocals: Pere Blanquer, Bartomeu Adrover, Cosme Oliver, Josep F. Vizcaíno i Julià Ferragut.

Accident marítim a s'Estanyol

Era una nit calorosa de finals de juliol. Una llanxa ocupada per cinc persones de nacionalitat estrangera va pujar a les roques de s'Estalella endret del far.

Pareix esser que venien de Sa Ràpita després d'haver sopat i begut i quan fixaren el pilot automàtic agafaren de referència el far i, efectivament, cap dret cap a ell se n'anaren però no hi pogueren arribar perquè abans toparen amb les roques. Se confongueren? s'embullaren? s'adormiren?...

Per la mar també hi ha accidents de tràfic, encara que les carreteres són més amples.

No hi hagué cap mort, gràcies a Déu, emperò tots ferits i un que va botir fora de l'embarcació ho fou de consideració.

G.O.

El passat dia 10 d'agost va morir, als 72 anys, a causa d'una llarga malaltia, *Jaume Vives Font*, *don Jaume de sa Farmàcia*, que així era com el coneixíem a Lluçmajor. Natural de Son Carrió, vingué fa quaranta-vuit anys com a practicant a la farmàcia Puig (després Cira-Puig) devora les Cisternes Majors. Persona agradable i senzilla, es guanyà l'amistat i la gratitud de diverses generacions de llucmajorers que, abans d'anar al metge, anaven a veure *don Jaume* per demanar-li consell o remei pels petits problemes de salut (que per qui els pateix, són grossos) i sempre posava els seus coneixements i experiència al servei de la gent per servir-los allò que li semblava més adient.

El juny de 1986 es va jubilar i va anar a viure al Port de Manacor, on residí fins a la seva mort, però mai va perdre el contacte amb els molts amics llucmajorers i s'assabentava de l'actualitat de la vila mitjançant aquest revista de la qual era subscriptor.

Des d'aquí volem expressar el nostre condol a la seva esposa Margalida Mascaró, al seu fill Miquel i als demés familiars.

Descansi en pau.

Una religiosa de Ruanda visita Lluçmajor

La missionera dels Sagrats Cors, Uwimana Emmerance, ha estat uns dies a Lluçmajor i a d'altres llocs de Mallorca, concretament a totes les Comunitats de les religioses dels Sagrats Cors. Va arribar el mes de juliol de Ruanda i l'octubre se n'anirà destinada a Santo Domingo.

El motiu de deixar temporalment Ruanda és perquè les seves superiors han considerat que era necessari sortir del país i dels perills que l'amenaçaven.

Va néixer al camp, a Rubona, i va formar part de les dues comunitats dels Sagrats Cors: Nyakinama i Rukara, i la seva tasca era la d'ajudar la gent del camp, la de dur un control de nutrició al dispensari, la d'ajudar a la maternitat, la catequesi...

Després de 4 anys de guerra, accentuada des del passat mes d'abril, entre els hutus i els tutsis (les dues ètnies que es disputen el poder), Uwimana ha vist morir molta gent, inclús la seva pròpia família (tutsi); ha vist com es destruïen cases i com es convertia en caserna la casa de les religioses de Rukara.

Ella és conscient que són els propis governants, i no el poble, els causants d'aquesta guerra. També és conscient que la seva estança a Santo Domingo, on continuarà els seus estudis, serà positiva per poder tornar aviat al seu país per ajudar a tots els necessitats.

Foto: C. Julià

SA FILOA

C/ MELIÀ, 3 LLUCMAJOR

A la recerca de l'aigua

Aquest era el lema del concurs de treballs patrocinat per ADENA (Associació per a la Defensa de la Natura) i Fontvella el primer premi del qual va recaure sobre l'alumnat de setè curs d'EGB del col·legi llucmajorer de Sant Bonaventura.

La coordinació del treball va anar a càrrec de la professora de Ciències, Catalina Vadell Noguera de l'esmentat centre escolar i el premi va consistir en un viatge de cinc dies (del 19 al 24 del passat mes de juny) al Delta de l'Ebre.

La tasca que dugueren a terme aquests escolars de Sant Bonaventura va ser una campanya de divulgació, dins i fora del col·legi, sobre la necessitat, els recursos i la importància d'aquest element que és l'aigua.

El procés de realització del treball es va iniciar amb un estudi, per grups, de diversos temes relacionats

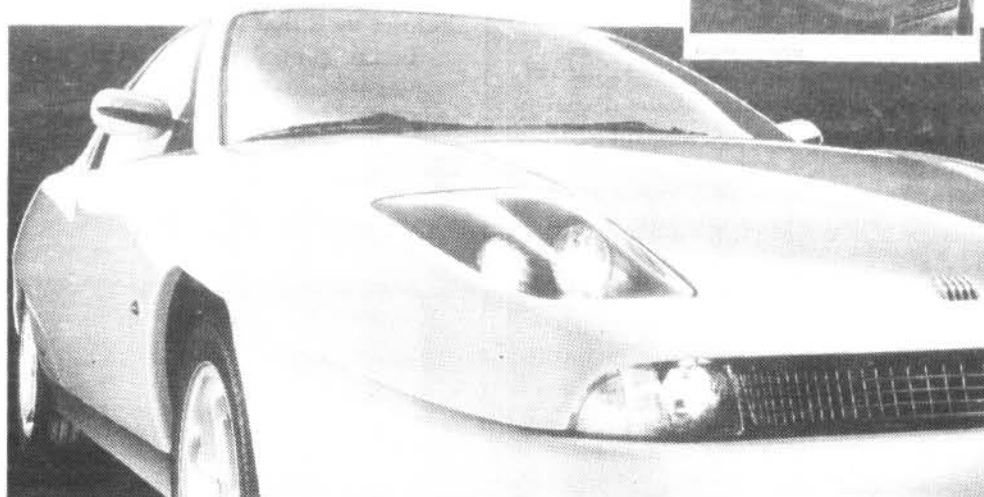
amb l'aigua com els cicles hidrològics, els aqüífers, la pluviometria, gràfiques de temperatura... seguit d'una sèrie de mesures per estalviar aigua com la confecció d'un llistat

d'hàbits de consum, sortides al carrer per conscienciar els ciutadans i una llarguissima llista d'activitats que des del grup d'alumnes de setè implicaren tot el centre. Activitats que

TALLERS CAÑELLAS — ROTGER

SERVEI OFICIAL **FIAT**

COUPÉ FIAT

C/ Hispanitat, 19 - Tel. 66 06 47 (Llucmajor)

anaren des de l'enregistrament d'un vídeo fins a la confecció de la maqueta d'una depuradora, passant per tasques de fotografia, plàstica i teatre.

Va suposar una feina intensiva, comptant fins i tot amb els dissabte, i en qüestió d'una vintena de dies el reball va quedar enllestit.

Evidentment, després d'un treball ben realitzat arribat la recompensa i aquests nins i nines de setè curs tengueren l'oportunitat de viatjar a Tarragona i de conèixer la comarca del Baix Ebre, on es troba el Delta del riu del mateix nom. Cinc monitors feren de guies als alumnes i a la professora

acompanyant i coordinadora del treball i durant l'estada a Deltebre van poder realitzar les activitats més diverses, tant educatives com lúdiques. D'entre les primeres s'han de destacar les excursions per a la comarca (a peu, amb transbordador, amb furgonetes i fins i tot amb bicicleta), l'observació directa de la fauna pròpia (els monitors els proporcionaven tot el material adient: ulleres de terra, binocles...), la visita a l'Ecomuseu (petit espai que resumeix el medi ambient, tant animal com humà)... Quant a les activitats més d'esplai hem d'esmentar els jocs de

pista, ginkana, futbol, nedar al riu, participació a la festa de Sant Joan i d'altres, més originals, com el piragüisme o l'hípica.

A l'Escola-Parc natural les activitats eren adreçades al grup d'alumnes del C. Sant Bonaventura en concret i s'ha de tenir en compte que per aquesta Escola-Parc natural hi passen devers vuit mil escolars l'any.

L'activitat "estrella" va ser, sense cap dubte, el riu tot i que també es feren excursions a la muntanya per tal de poder contrastar paisatges.

Segons Catalina Vadell, responsable i acompanyant del grup, amb aquest treball i aquest viatge l'alumnat del C. Sant Bonaventura de Llucmajor ha adquirit consciència de la importància fonamental de l'aigua per a la vida del planeta i els recursos que se'n deriven. Comprometre tot un grup en un tema com aquest (avui tan bàsic quant a mentalització) suposa aconseguir uns fins més que positius.

Oferta educativa del centre d'Educació d'Adults Llucmajor - S'Arenal.

Formació inicial: Alfabetització, Neolectors, Preparatori.

Graduat:

-**Mòduls optatius:** Cos humà i salut, Història i Geografia, Taller de Redacció, Societat actual, Ortografia.

-**Mòduls Obligatoris:** Català I, Català per a no catalano parlants, Matemàtiques I, Llengua Castellana I, Català II, Matemàtiques II, Anglès II, Llengua castellana II.

Mòduls de reciclatge professional: Informàtica I, Informàtica II, Taller d'anglès I, Taller d'anglès II, Mecanografia, Comptabilitat.

Mòduls d'oci i temps lliure

Mòduls de Formació Professional: Introducció Física i Química, Matemàtiques, Societat Actual, Literatura i comentari de text, Auxiliar Administratiu.

Mòduls de Formació Professional Ocupacional

EURO - IDIOMAS
Llucmajor

*Apreneu idiomes amb grups molt
petits amb professors amb experiència
natis i llicenciats*

Acadèmia d'Idiomes
Carrer Rei Jaume II, 48 Llucmajor Tel 66 1133

S'Arenal

Entorn a un estudi de motivacions i satisfaccions turístiques

Tomeu Sbert

D'un informe de la Conselleria de Turisme, a través de "Gadeso", una societat col·laboradora de la UIB, extraïem unes dades que considerem importants en referència a motivacions i satisfaccions entorn als milers de turistes que ens visiten des de totes les parts del món.

La zona de s'Arenal de Lluçmajor, segons l'estudi realitzat, aquest estiu repleta en totes les places hoteleres autoritzades, mostra un índex de satisfacció mitjà tirant a alt, però no arriba al de Port de Pollença, Port d'Andratx, Camp de Mar, cala d'Or o Palma Nova. Encara que, s'ha de dir, que la construcció del modern passeig marítim de primera línia i altres serveis intensificats durant l'estiu donen de cada dia millor imatge.

S'esmenta també una millora en seguretat ciutadana i els serveis de neteja es deixen com a acceptables. S'assenyala que, en general a Mallorca ha millorat bastant l'amabilitat i la professionalitat, i deixa una mica més malament el tema del menjar.

Es diu que és molt satisfactori (a nivell d'illa) el grau de l'oferta complementària: excursions diürnes mentre que les nocturnes han baixat bastant. S'esmenta aiximateix que malgrat la darrera devaluació de la pessesta, els preus es mantenen bastant elevats.

Es fa menció a un augment de tu-

ristes que opten per un tipus d'allotjament divers al d'un hotel; pot ser un apartament comercialitzat o una "casa d'uns amics". Per aquest motiu existeix una certa desproporció entre el nombre de transeünts que passen per l'aeroport i el de les estades mitjanes, amb els índex d'ocupació hotelera, és a dir, el nombre de visitants-estades és sensiblement superior al de l'ocupació hotelera real.

També fa referència al fet que entre els turistes alemanys hi ha una certa motivació més accentuada cap al paisatge, mentre que part dels anglesos domina més el sol, la platja i les diver-

sions.

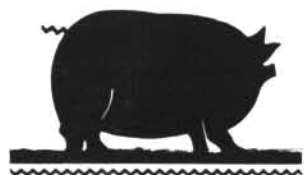
Considerem una nota una mica desconcertant la que diu que els turistes espanyols són considerats un poc com a de "segona". Una notícia que ens sembla positiva és recordar la nostra platja (Lluçmajor i Ciutat) que enguany continua amb la concessió honorable de mantenir la bandera blava europea, sinònim de distinció i de consideració a nivell internacional.

NOVA JUNTA DIRECTIVA

A les eleccions celebrades a l'Associació de Persones Majors de s'Arenal

La Reina Sílvia de Suècia estigué de visita a l'Aquacity. Junt a ella veim a Tomy i Olga Bestard i Bartomeu Sbert.

SEMAR

INDUSTRIES SEMAR, S.A.

C/. Tomàs Monserrat, 6 - 8

Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

DISTRIBUCIONES

La Sirena, S.A.

EMBOTITS

CUIXOTS

FORMATGES

Avd. Carles V, s/n. Tel. 66 23 11 (Lluçmajor)

va ser elegit com a president, per ampla majoria de vots, Julià Puig Oliver, el vice-president, Rafel Crespi; secretària, Maria V. Costa; tresorer, Bartomeu Servera; vocal assessor, Miquel Trias i vocals: Gabriel Sbert, Bartomeu Adrover, Francesc Ruiz, Catalina Barceló, Sebastiana Nicolau, Guillem Cartagena i Dolores Sánchez. J. Puig ha manifestat que tenen com a objectius principals recuperar el prestigi i la unitat de l'Associació, la creació d'un consultori jurídic-laboral-fiscal de suport i ajut a tots els associats, fomentar i potenciar excursions, torneigs, actes socials i, sobretot, claredat màxima en la gestió econòmica i administrativa de l'Associació.

MIGUEL SANCHEZ MADRID I SOGESUR

El delegat a Balears de SOGESUR, que des de fa vint anys s'encarrega de la direcció dels serveis d'aigües potables i residuals a Lluçmajor i a s'Arenal, l'enginyer tècnic industrial M. Sánchez Madrid acaba de deixar aquests quefers.

Ha declarat que li han oferit un canvi dins l'empresa i això suposava el trasllat a Galícia. Un cop, sopesats els avantatges i els inconvenients va decidir de rescindir el contracte de comú acord amb la direcció a nivell nacional. Han estat vint anys de gestió i ha participat sempre amb la major il·lusió. A més a més, ha afegit el Sr. Sánchez Madrid, que li sap greu tot i que ho deixa en mans d'uns magnífics col·laboradors i d'un bon equip.

Tot l'equip de treballadors de SOGESUR del nostre terme es reuniren en un dinar de companyonia i li retieren homenatge tot entregant-li una placa com a mostra d'amistat.

LA REINA DE SUÈCIA

La Reina Sílvia de Suècia va visitar s'Arenal. Anava acompanyada de Corona Nigorra, Olga Bestard i el seu marit Tomy, ambaixador dels Estats Units. El grup va estar unes hores disfrutant de les instal·lacions d'Aquacity, on els fills dels reis de Suècia gaudiren a plaer dels jocs propis de la seva edat en un parc aquàtic.

I ja que en parlem, hem d'esmentar

que aquesta empresa ha adquirit les instal·lacions d'allò que fou un poblat a l'estil Oest a "El Dorado" de Calvià. La propera primavera, un cop efectuada les diverses remodelacions, tornarà a funcionar de cara al públic.

ESCOLA DE MÚSICA

Joan Salvà Caldés, president dels "Amics de la Música: ens manifesta que a partir d'aquest mes de setembre es pot efectuar la inscripció a s'Arenal per aprendre música. Tant nins, joves

o gent gran tenim l'ocasió. A nivell local, hom es pot matricular i seguir endavant l'adequat curs d'aprenentatge o millora de nivell musical.

Sembla que l'acte musical i poètic que fa uns mesos tengué lloc a l'església de s'Arenal, amb tot l'èxit que obtingué, fou el detonant per donar vida a aquest ben arribat projecte d'una escola de música.

Aire

condicionado

gratis en toda la gama

Renault 19

LUNAS

Ahora puedes llevarte lo bueno y refrescarte con otro aire. Porque durante este mes, te regalamos el aire acondicionado al comprar tu Renault 19. No esperes más y acércate a por el ¡ya!

Ante Renault siempre tendrás el mejor asesoramiento. No te olvides de consultar. Renault recomienda lubricantes ELF.

RENAULT

BARTOMEU JAUME NADAL, S.A.

Ronda Migjorn s/n. Tels.s 66 01 40 i 66 00

S'Estanyol

L'ampliació del port esportiu, motiu de discòrdia

Gran part dels veïns i estiuejans de s'Estanol, Son Reynés i Son Bieló han col·locat pancartes amb escrits que fan al·lusió a la seva disconformitat amb l'ampliació del port esportiu. Per què? Hem demanat.

-Perquè l'ocupació de més vorera de mar per construccions portuàries, destrossa el paisatge.

-Perquè creim que no es tracta d'una ampliació sinó de la construcció d'un nou port.

-Perquè l'ecosistema es veurà destruït una vegada més.

-Perquè creim que els corrents marins escolaran més brutor a la vorera.

-Perquè desapareixerà l'únic indret on es poden banyar la gent menuda i major.

-Perquè no creim just que els interessos d'uns pocs, que no tots els socis de número hi estan a favor, hagin de preval·leixer sobre els demés.

-Perquè no creim que els llocs d'amarrament tenguin tanta demanda com mos volen fer creure.

-Perquè un cop més s'especula amb una zona pública.

-Perquè estimam s'Estanyol i no volem més destrucció.

-Perquè no creim, perquè no mos ho han volgut mostrar, que tenguin tots els permisos corresponents.

-Perquè no podem consentir que desapareixin uns llocs d'amarrament i una esplanada que ara és pública i de la qual se n'aprofiten un centenar de persones.

-Perquè un nou port d'aquestes característiques no té res a veure amb l'esperit d'aquest lloc d'estiuejants que és s'Estanyol.

-Perquè l'ampliació arribaria a tapar tot el llogaret perquè el port està a la mateixa altària que les cases, en un mateix pla a diferència de Sa Ràpita on les cases queden a un pla més alt.

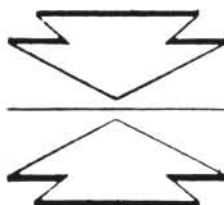
-Perquè no creim que s'Estanyol ni Lluçmajor se'n puguin aprofitar en cap sentit.

-Perquè, si se construeix i hi hagués demanda

**CENTRE RECONeixEMENT
MÈDIC - PSICOLÒGIC**

Antoni Isern Oliver

**CERTIFICATS MÈDICS
PER AL PERMÍS DE
CONDUIR I D'ARMES**

**OBERT DILLUNS I DIJOURS
de 17 a 21 hs.
C/ Antoni Garcias 1-A
Tel. 66 22 82 (Lluçmajor)**

CENTRE OFTÀLMIC

Dra. Cristina Bofill

**CITA PREVIA
Tel. 66 22 82
Dilluns i Dijous
de 17 a 20 hs.**

DESPERTAU ESTANYOLERS ! NO QUEDEU ASSEGUTS !

L'ampliació del Club Nàutic ens robarà les roques que queden per anar a nedar. La prepotència del Club Nàutic i la tranquil·litat de l'Ajuntament de Lluçmajor (PP) poden fer que un element que és de tothom, com la Mar, sigui per uns pocs que, per afegitó, encara hi voldran fer negoci.

Haurem de nedar dins l'oli i del fons perquè els que proposen aquest desastre no hi van; són els únics que estan asseguts tot el sant dia al Club, des del matí fins el vespre.

Podem fer el que trobem, però hem de pensar que naltros encara serem aquí quan ells s'en vagin i no dubteu que més prest o més tard partiran.

Si ens ho proposam evitarem aquesta malifeta. Entre tots ho aconseguirem. La mar és de tots i per a tots! Ens hem d'oposar que destrossin les roques! Hem d'organitzar-nos amb urgència!

EL VEÏNS QUE ESTIMAM S'ESTANYOL

de llocs, el moviment que això suposaria trastocaria l'estructura del llogaret desbaratant la tranquil·litat actual.

-Perquè, cas que se comenci, no creim que hi hagi capacitat, econòmica i social per acabar totalment el projecte.

-Perquè quan ens vèrem amenaçats per la construcció d'una central elèctrica a s'Estalella, expressarem la nostra disconformitat pública, ara ho feim també igualment.

-Perquè el progrés és qualitat de vida, no formigó.

-Perquè ho sentim com una agressió cap a nosaltres mateixos i als nostres sentiments.

Per tot el que hem expressat anteriorment, ens han dit, nosaltres, veïns de s'Estanyol, ens estam organitzant entorn a una associació ja existent i que sols constava de dotze membres però que ben aviat serà molt nombrosa i amb la capacitat legal necessària per emprendre les accions jurídiques que consideri oportunes si arriba el cas. Com que creim que la raó està de la nostra part i tenim la força moral que ella ens dona no mos aturarem fins a aconseguir frenar aquest projecte d'ampliació del port esportiu.

Aquestes són les paraules. Aquests són els propòsits.

Guillem Oliver
Fotos: G. Oliver

expert

ELÈCTRICA

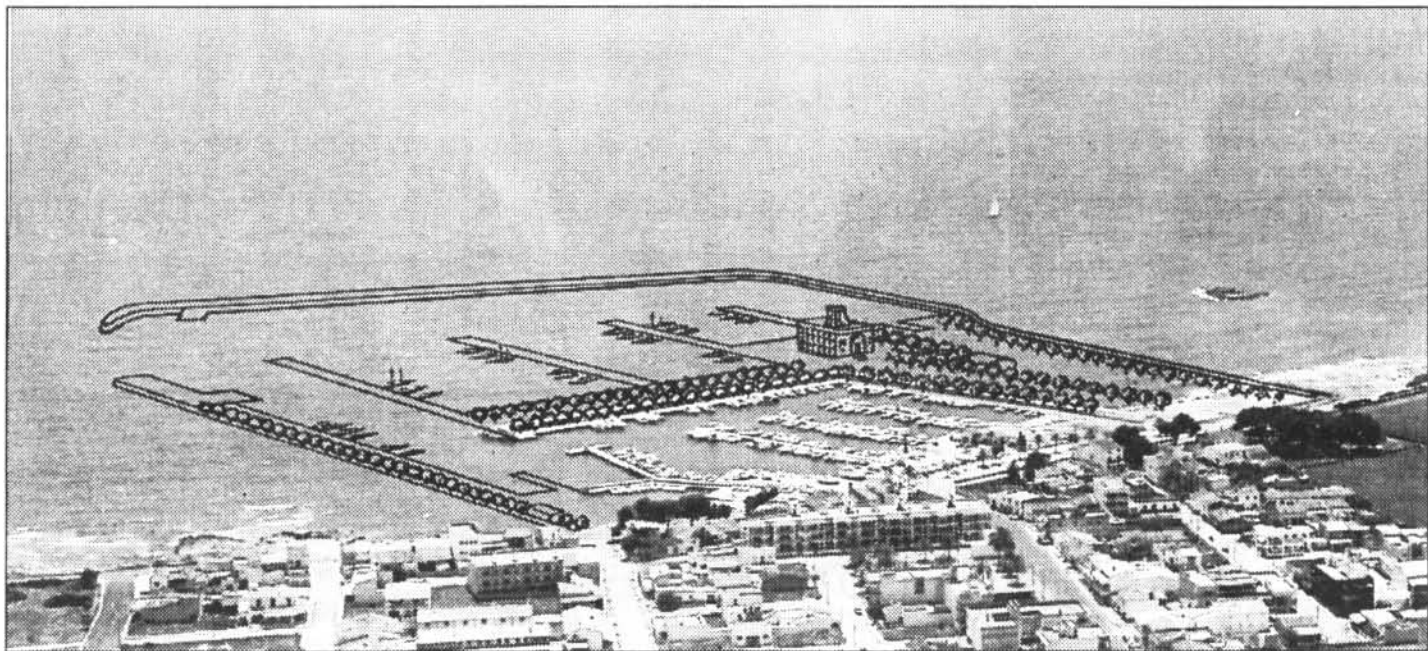
Calafat

Sens dubte te convencerà

**INSTAL·LACIONS - SERVEI TÈCNIC - ELECTRODOMÈSTICS
OBJECTES DE REGAL - CLUB DE VIDEO**

C/ Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01 (Lluçmajor) - C/ Nou, 85 - Tel. 65 28 36 (Campos)

Consideracions personals d'un soci passiu del Club Nàutic de s'Estanyol, penedit i conscienciat

Vista general del Port i la seva ampliació.

Escriu el que segueix perquè em trobo en una situació, personalment i com a soci del CNE, realment incòmoda i amb un estat d'ànim més aviat espantat.

El cas és que soc soci "de número" del Club des de fa no sé quants anys; ara en tinc gairebé trenta-tres. Com molts altres estanyolers, més o menys de la meua quinta, m'hi va fer mon pare quan era petit, o molt jove-net (molt més que ara), per tal que pogués gaudir del privilegi de disposar d'un amarrament al port, a mesura que ell tornaria més vell, i jo més gran. Li estaré eternament agraït per aquesta prova d'estimació.

El problema és que moltes vegades no t'adones que determinades coses no es fan totes soles. Fins que un dia veus que les coses funcionen d'una determinada manera, perquè alguna gent les fa funcionar. I veus que dins aquesta gent hi ets tu mateix.

Aleshores, t'adones que has estat negligent. Ho has estat perquè les intencions de construir el primer projecte d'ampliació del port esportiu

que es va presentar eren ben reals, i tu et pareixia que tanmateix no es faria..., que això era un somni d'un col·lectiu de gent que llegia massa el "Lecturas" i el "Diez Minutos", ... i continuaves la teua vida tan tranquil·lament quan senties a dir que no ho havien autoritzat.

Llavors, tornaves sentir que sí, que s'havia autoritzat, però més petit, amb menys amarraments que els previstos anteriorment. Tu pensaves: "ja veurem com acaba, tot això..." ... i continuaves la teua vida tranquil·lament.

Saps que un port esportiu, un Club Nàutic, no funcionen sols, però penses que... bé, que hi ha un sistema de financiació-producció i manteniment de serveis que, de qualche manera, ha d'estar equilibrat.

Com que no sentia renou, em pensava que el Club funcionava com un sistema obert, però estable, i gràcies a persones que gaudien de dur endavant el carro. Jo sempre he dit que hi ha gent per a tot: en aquest cas, gent que remena l'olla, i usuaris; tots ells socis del mateix Club, però

amb diferents rols, se suposa que escollits lliurement. Si ningú no vol dur la batuta, suposo que es contracta una gestoria.

Tot pareix fàcil. Per mor de tot això, jo mai no he assistit a una assemblea de socis. Sols no he sabut mai ni qui formava la Junta Directiva.

No es tracta d'innocència no, es tracta d'absoluta estupidesa i imbecilitat supina per part meua.

I així, enguany, estiu de 1994, em trobo al principi de juliol uns amics que em diuen que Costes ja ha autoritzat l'ampliació del Club, amb el nou projecte aprovat pel partit actualment al poder a Lluçmajor a l'any 1992 (fa dos anys!!!, i jo tan tranquil), projecte que jo desconec totalment (i segueix el "mea culpa")

Me conten que no es fa tant cap a s'Illot i que afegeix una escollera a l'esquerra, menjant-se el mollet vell.

Em quedo perplex. Tots els que tenim la mateixa idea sobre s'Estanyol que jo, i som socis, i han fet el mateix que jo, som els vertaders culpables, perquè no hi érem a les as-

semblees on es decidia tot. Els dec alguna cosa més que disculpes als que hi anaren a donar la cara. I mira que mon pare m'ho va dir moltes vegades: "a aquesta assemblea hi hauries d'anar, perquè es decideix l'ampliació del port". I jo contestava: "no puc, tinc molta feina, i tanmateix decidiran el que vulguin, jo no en sé res".

No deia cap mentida, però era egoista, perquè pensava en mi i no en s'Estanyol. Era tan colló que no m'adonava que estim els radolets on he anat a nedar des que era molt petit. Que estim el silenci de la nit estanyolera, silenci amb grins, i les xigales que canten on encara hi ha pins quan fot aquell sol de cal Déu i res no es batega.

Devers 350 amarraments (a mi m'havien dit que només en deixaven ampliar 80). 350 barques més.

Ja fa estona que m'ho planteig, això. Cada any m'empreny un poc més per la quantitat de renou, cotxes, i merda que arriba a la vora de la mar.

És clar que cada un té dret a desitjar un Estanyol a la seva mida. Més a prop de com era quan venia el camió de Ca n'Adrover amb les arroves de gel, i l'actual "local social" era el "cóc de ses lises". O més a prop de Puerto Punta Portals.

Com més va, s'Estanyol més s'allunya del primer model, però és normal: hi ha més gent, cada dia som més i perquè cada dia hi ha menys llocs tranquils on anar. Això és inevitable, però jo som dels que no volem caminar en direcció al renou, la massificació, la merda a la mar; al menys més del que sigui estrictament inevitable.

Parlo de culpabilitat perquè penso en sentit oposat a les persones que fan de motor a aquest projecte. Elles troben que s'Estanyol està estancat, que no es mou, que no progressa. I diuen que progressar és fer un port esportiu molt gros. Jo trobo que impedirà els estanyolers sentir els grins i les xigales, veure la mar i ensumarla, deixar-se bressolar per les ones que sonen amb la fresqueta del vespre.

Pancartes en contra de l'ampliació del Club. Foto: C. Julià.

Mentre pensava en tot això, un matí em vaig aixecar i vaig veure tota la primera fila de cases plenes de pancartes dient "NO A S'AMPLIACIÓ". Vaig parlar amb gent que té la barca al mollet vell, i em donaren un recull d'articles de la revista "De pintar en ample" de Lluçmajor.

Els vaig llegir, hi havia de tot: articles de regidors del PP de Lluçmajor de l'any 90 que opinaven i sentien tot el que estic dient aquí, i que votaren que SI l'any 92 (?), opinions de científics que desaconsellen total-

ment l'ampliació, un plànol del projecte...

Vaig trobar que era el moment de penjar jo també una pancarta (tota la meua família, vull dir, perquè en aquests fulls expresso el seu sentir). Ara ja n'hi ha bastantes per dins s'Estanyol, no únicament a la primera fila.

També es distribueixen octavetes incitant a la conscienciació ecològica i a la indignació explícita, respecte al fet que es trami una ampliació del port esportiu, sense la més mínima

AUTOMÒBILS LLUCMAJOR S.L.

Ronda Ponent, 30 - Tel. 66 06 24 (Lluçmajor)

**NUEVO OPEL
CORSA
¡MI COCHE!**

difusió ni consulta als habitants de s'Estanyol, només una petita minoria dels quals són socis "de número" del Club Nàutic i, per tant, han tingut dret a votar. El vist i plau, en nom del poble de s'Estanyol i, en conseqüència, del de Llucmajor, l'han donat els polítics amb majoria, reincintant així en un costum habitual en ells, la de pensar pel poble, sense anar-li demanant de tant en tant el seu parer.

Per jo, que habito a s'Estanyol tot l'estiu, cada dia, parlant amb aquell i amb aquell altre, llegint els diaris...; és ja més que evident que els seus veïns que temen pel seu entorn s'organitzaran i emprenderan les accions necessàries, unitàriament, per aturar i anul·lar l'ampliació del port esportiu. Ara més que mai, des del moment que les institucions, entitats, partits polítics... que tendeixen al foment de l'estimació de la nostra illa, i de la natura, es manifesten a través de la premsa molt explícitament sobre la qüestió.

Molts membres del Club desitgen l'ampliació (majoritàriament fou aprovada a la Junta de Socis, gràcies, com he dit, a l'abstenció de molts com jo, que esper reflexionin després de llegir això). També alguna part dels veïns, crec que petit (no ho puc assegurar, però m'encantaria que els polítics em demostrassin el contrari demanat-ho al poble, científicament).

La qüestió administrativa no està clara, ni la legislativa (la LEN...). Imagino que l'Ajuntament, essent que està format per persones humanes, té alguna mena de potestat per reflexionar i revocar ordres donades per ell mateix, quan encara hi és a temps.

I per suposat, els propis membres del Club Nàutic són els que poden renunciar al seu propi projecte.

La poca claredat administrativa i legal ha de ser suficient per si mateixa per obligar, en principi, a tothom, a la reflexió, no podent per tant donar permís per iniciar cap tipus d'obra als qui pertoqui.

La pregunta és simple: què pensa la majoria? Si ara resultàs que la majoria (la majoria d'estanyolers?, la majoria de socis?) no vol l'ampliació, es pot revocar l'autorització?

Vaig demanar el seu parer a uns quants socis més -el parer dels veïns del meu "barri" és majoritàriament contrari a l'ampliació-, que manifestaren mantenir els mateixos interrogants que jo, i sentir-se en la mateixa situació a nivell personal.

Vaig continuar demanant..., i ja he trobat un nombre considerable de socis que comparteixen el meu estupor. Això és que vaig decidir donar-vos aquesta pallissa, i, escriure una carta oberta al President del Club Nàutic, en primera persona del plural, ja que en ella expresso els interrogants comuns que he recollit, encara que, per suposat, no són els únics.

Josep Buades

UNA SETMANA A Vol directe des de Palma
MADEIRA 59.000 PTA.

I ara també al **SUPERMERCAT PROHENS** de dilluns a divendres de les 15'30 a les 17'30 hores
Tel. 12 01 64. LLUCMAJOR

C/ Maria Antònia Salvà, 38
Tel. 26 74 50 • Fax 26 90 00
S'ARENAL

CAMISETES
XANDALLS

PLAÇA 18
serigrafia

PLAÇA ESPANYA, 18
07620 LLUCMAJOR (MALLORCA)
TELÉFON 66 04 22

Estau d'acord amb la possible ampliació del Club Nàutic de s'Estanyol?

Francisca Garcias

-No a l'ampliació perquè s'Estanyol és un lloc petit i tranquil i ho ha de continuar essent. L'ampliació suposa més gent i més trui, i això, segons la meua opinió, és negatiu.

D'altra banda, i això és importantíssim, ens lleven tota la part de la mar, i no només la vista sinó també l'aigua.

Miquel Martorell

-Trob que l'han de fer. Hi haurà més ambient i vendrà més gent.

AJUDES A RWANDA

La congregació de Missioneres dels Sagrats Cors han obert un compte per ajuda humanitària a Rwanda. El compte és a "SA NOSTRA", a la Caixa Central de Palma, n.: 2.487.640 / 17, CIF G07000 24C. S'agraïrà la vostra col.laboració.

Tomeu Moll

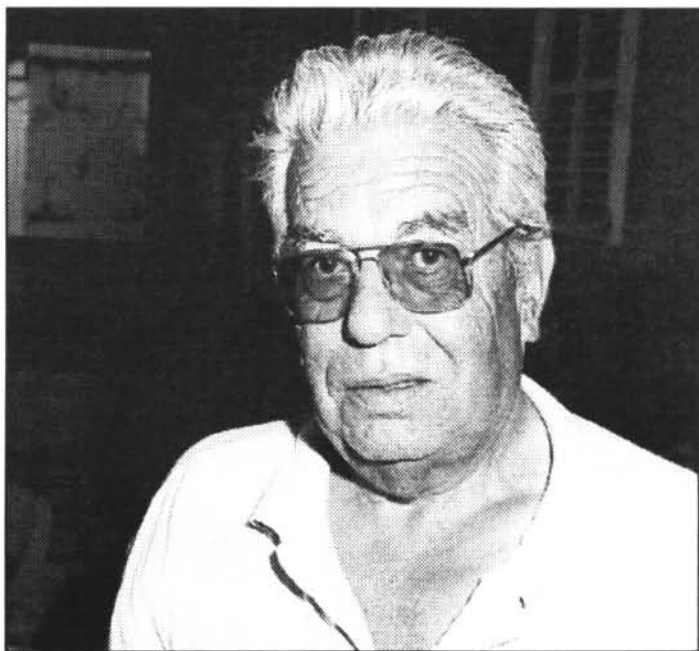
-S'ha de fer perquè els estanyolers, sobretot a l'hivern, estam molt tot sols. Amb l'ampliació es crearan llocs de feina i vendrà més gent.

Nativitat Rigo

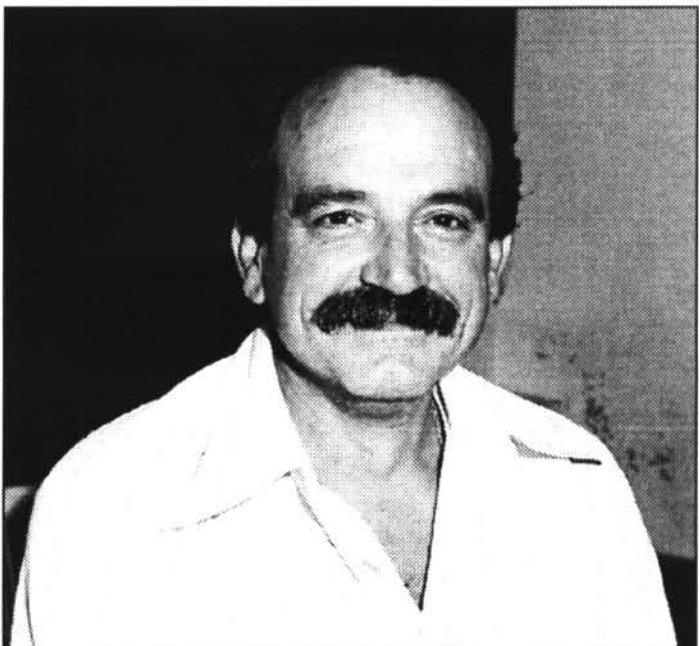
-Més que no estar d'acord amb l'ampliació, no estic en absolut d'acord amb la manera com s'ha duit aquest tema.

No m'agrada aquesta ampliació perquè les seves conseqüències seran totes negatives i irreversibles. Un cop espenyat, ja no tindrà solució, i per això no veig res de positiu en l'ampliació. Crec, a més, que no tenim tota la informació sobre el tema i això no és correcte.

Biel Paniza

-Amb l'ampliació hi hauria més ambient. Ara ens n'hem d'anar a una part o altra perquè aquí no hi ha llocs de feina. Necessitam un metge, hem d'anar a Lluçmajor... necessitam una farmàcia, no en tenim. Si es fa l'ampliació hi haurà més ambient.

Joan Sáez

-No estic d'acord amb l'ampliació perquè ens destrossaran tot això tan preciós i llavors, directament, ja vendrà la Central. És un desbarat que facin aquesta ampliació perquè perjudicarà la mar i tot s'Estanyol. Aquest tema ha dividit la gent que viu i estiuja a s'Estanyol.

L'ampliació del Port Esportiu de s'Estanyol

Conversa amb el President del Club

Qüestions: Socials, econòmiques i ambientals

Ja fa sis anys que dura la polèmica sobre l'ampliació del port esportiu del club Nàutic de s'Estanyol. Diferents i successius projectes de construcció varen esser presentats i ja fa dos anys que se va aprovar el definitiu. La maqueta exposada al local del club no representa el que es pretén construir, per tant és molt difícil que ens poguem fer una idea de com podria quedar un cop acabada la construcció; el que sí sabem és que un projecte incloïa un mur de contenció massa prop de l'illot i que la normativa vigent de Costes no l'acceptava. Molt fàcil va ser per l'administració central dir que ja que no se podia construir cap a la dreta per mor de l'illot, sí es podia construir cap a l'esquerra, cap al viver d'en Roca, inclòs l'antic mollet de pescadors. Pensàvem que els

representants del Club ens donarien una informació més concreta, però expressaren més la seva opinió contant alabances del projecte que no donaren dades precises. Així i tot hem volgut, una vegada més presentar als lectors de "Llucmajor de pinte en ample" una xerrada que aporta uns punts de vista i que s'haurà de complementar amb dades d'altra procedència.

Ens contesta el president Antoni Ginart, acompanyat d'Andreu Amer.

-La crisi econòmica ha perjudicat molts de projectes d'inversió. Sabem que molts dels antics interessats en la compra d'un lloc d'amarrament, durant l'any passat i enguany s'han perpensat i han retirat els diners que tenien avançats com a fiança. En aquests moments, com va la venda?

-Molt bé. Cada cap de setmana se n'han venut alguns de llocs. Hem de dir que en tota aquesta zona de costa, tenint en compte que no se construeix el port de Cala Galiota, el port de la Colònia de Sant Jordi no es pot ampliar, el de sa Ràpita pareix que no interessa, de moment, nos veim afavorits pel fet que som els únics que tenim possibilitats d'ampliació actualment. Quant a dificultats econòmiques, aquests no afecten per igual a tothom i així veim que cada dia hi ha més gent que té embarcacions de més eslora i més calat, per això i les previsions de futur som optimistes en el sentit d'arribar a vendre el 100 % del llocs disponibles. Actualment hi ha venut el 57'5 %; en dur venut el 60 % podrem començar en voler, aquesta xifra de percentatge no és cap capritx, simplement que aquest import ens empara per la construcció externa del port, després amb tota tranquil·litat s'anirà construint tot l'interior, els pantalans, etc.

-Hem vist, pels cartells que s'han penjat a les façanes de moltes de cases i les manifestacions de molts de veïns de s'Estanyol que els desagrada la idea de l'ampliació del port, sobretot pel que afecta al fet de que quedi absorbit el mollet i el lloc que entren per banyar-se les gentes d'aquí.

-Sí, així pareix i no comprenem com aquesta gent s'han adonat ara, quan realment ja fa dos anys que tenim el permís de Madrid, el Govern Balear i de l'Ajuntament de Llucmajor. Ens sap molt de greu que hi hagi gent que no estigui d'acord amb l'ampliació emperò s'ha de tenir en compte que això és progrés i aquest té

Andreu Amer i Antoni Ginart (Foto: G. Oliver)

Historiador Terrasa, 37
Teléfono 66 04 69
LLUCMAJOR (Mallorca)

GESA

Per avaries, a qualsevol hora

Tel. 65 28 88

els seus pros i contres; si hi ha d'haver cotxes hi ha d'haver asfalt i si volem barques hem de tenir ports i tenir-los en les millors condicions possibles, no com aquest que cada vegada que hi ha un temporal es veu afectat. Nosaltres no tenim cap interès especial en absorbir el mollet vell emperò així mos ho han fet fer. En total seran 17.000 m2 d'ocupació; aquesta és la concessió, diríem que aquest és el solar en el qual se faran llocs d'amarrament, segons les necessitats, menys quantitat i més grans i més quantitat i més petits. Tenint en compte que tot es farà respectant al màxim totes les indicacions legals i la natura i l'ecologia, no creim que l'impacte visual i paisagístic sia important. Hem de dir que els murs de contenció com més enmig de la mar es facin creim que més diluïts queden dins la visió panoràmica de l'horitzó.

-Són molts qui pensen que fent una reforma seriosa a l'actual port ja bastaria, no hi hauria necessitat d'ampliar.

-Encara que sols fos per acollir les embarcacions de més eslora i calat creim que ja seria prou interessant. Ara bé, el Club té necessitat de créixer en tots els sentits. Aquest és un club modest, mai no hem pogut fer un pressupost superior als 27 milions de pessetes i aquesta quantitat és molt baixa per a suportar les despeses corrents, ja no en parlem del capítol d'inversions que, sense anar més enfora era tenim un pressupost per la substitució de la instal·lació elèctrica que supera els 14 milions de pessetes i no el podem dur endavant. Les instal·lacions d'aquest port tenen més de vint anys i requereixen canvis importants. Els pantalans necessiten reforçar, els ferros de l'encofrat han rebentat el formigó i això val molts de diners. El club necessita fer-se un patrimoni més ampli; d'aquests nous llocs el club se'n quedarà bastants per poder-los llogar i negociar amb ells. Ara les despeses són suportades per 220 socis de número dels quals sols 156 són propietaris de barca i tenen un habitual lloc d'amarrament. Pretenem

que les despeses del club quedin diluïdes al ser suportades per més socis i més llocs de barca, d'aquesta forma el port tendria més gent ocupada. Creim que el projecte és econòmicament interessant per s'Estanyol. També volem dir que hi ha estudis fets sobre impacte ambiental i ens són favorables. Un altre punt que volem resaltar és que se construirà un passeig marítim...

-Això, no serà massa per un lloc com s'Estanyol?

-Repetesc que no es pot anar contra el progrés; això seria tant com anar contra nosaltres mateixos, és el món que ho duu i no hem de fer més que adequar-ho a les nostres necessitats. Jo som tan ecologista com el que més, emperò no voler evolucionar, tancar-se la gent en si mateixa no condueix a res. No es pot viure en el passat. El projecte d'ampliació representa una millora molt important per s'Estanyol i per Llucmajor.

Guillem Oliver

FUNERÀRIA Nostra Senyora de Lluc A. SASTRE

C/ Revetlla 9 i 11.
Tel. 62 01 46 (Santa Maria)

El Sr. Sastre de Santa Maria, gerent de la Funerària Ntra. Sra. de Lluc, ha nomenat un representant per atendre qualsevol servei funerari, per informar sobre els preus, per poder concertar el servei que es desitgi amb antelació i per poder evitar qualsevol sorpresa.

El nostre representant atendrà serveis particulars i de la nostra Companyia d'assegurances les 24 hores.

C/ Ciutat, 127-1r. Tel. 66 18 62
(Llucmajor)

"SA NOS TRA"

CAIXA DE BALEARS

CRÈDIT VIVENDA

AMB AVANTATGES

El Club Nàutic de s'Arenal, una nova singladura

I. Barceló

Un cop passats els cent dies reglamentaris per poder començar a analitzar la tasca portada a terme per a qualsevol dirigent, ens hem posat en contacte amb Joan Vich, nou President del Club des del passat 27 de maig.

-Ara que heu passat a veure el funcionament del Club des de l'interior, quina és la vostra opinió respecte a la salut de l'entitat? (ens referim, tant a la qüestió econòmica com a l'organitzativa).

-La situació del Club, després d'haver estat tres mesos fent molta feina, tant a la part administrativa com des de la Junta directiva, s'ha pogut comprovar que pel que fa a l'organització administrativa vertaderament ha estat un caos. No hi ha hagut un control adient dels deutors ni hi ha hagut el suport, a nivell de documentació, necessari per dur bé el Club.

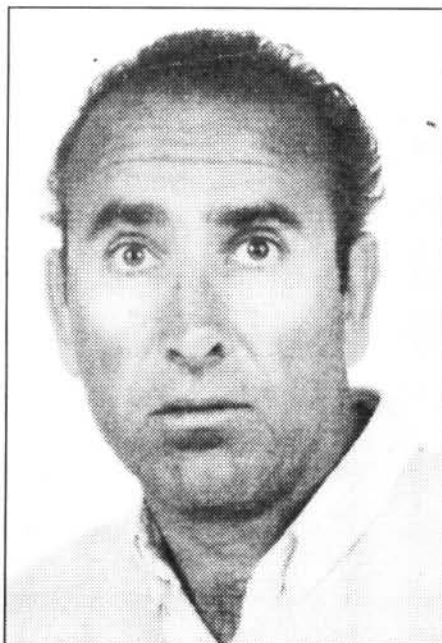
Per això hem començat a fer, amb els auditors, la comptabilitat de tot l'any 93 i aquí ens hem adonat que el balanç complet que se n'ha fet (només ens manca l'auditoria que s'iniciarà aquest mes de setembre) ens indica que la situació del Club és dolenta.

Les males inversions han deixat el Club en una pitjor situació financera.

-Per què?

-En primer lloc perquè no és veritat que hi hagi tants deutes dels socis com es deia i perquè havien deixat la comptabilitat dels deutes que té el Club amb els socis als quals se'ls deu el lloguer dels seus llocs d'amarrada. La realitat és que una vegada liquidat amb els socis, el saldo dona devers dos milions i no dotze com es deia i per tal motiu el Club ja no té tanta liquidesa.

Per això s'haurà de fer una reestructuració i l'assemblea haurà de decidir, el mes d'octubre, el futur del Club, ja que a causa d'unes inversions fetes fora temps i amb una molt mala

previsió financera (em referesc als solars del polígon de son Noguera que no es poden vendre) el Club no els pot vendre, això és una mala inversió. Aquests fets ens han donat la raó. Com nosaltres diguérem per devers el gener o el febrer, el Club no podia fer front al pagament dels solars, a l'aire condicionat i als proveïdors i se'ns deia el contrari, al·ludint el sanejament del Club. Idò no és veritat, el balanç que ells presentaven és completament diferent a la realitat. No té res a veure, és el Cel i la Terra, com es demostrarà al balanç que es presentarà a l'assemblea.

-Què passarà, amb els ingressos?

-Avui, els ingressos s'estan millorant però continuem amb dificultats de liquidesa, cosa que no ens permetrà d'afrontar l'any que ve tot el que s'hauria de fer, com és dragar, perquè puguin venir vaixells grossos, que són els que deixen més doblers, i gràcies a aquest fet el Club es pot mantenir amb un cost relativament baix per part del soci de número. També cal arranjar alguns pantalans que cauen, les torretes... I això és una inversió de devers vint milions de pessetes que el Club no pot afrontar perquè els doblers que s'havien de destinar a això s'han

invertit en coses totalment externes a les activitats i necessitat d'un Club nàutic.

-Com es troba la situació que fa referència al personal i a les seves activitats dins el Club?

-Administrativament parlant s'ha reorganitzat. S'està preparant la gent per treballar en llocs independents, però que tots unificats creïn un gran equip que pugui dur el Club. Pel que fa al personal s'han contractat quatre persones, dues al·lotes per a secretaria. Hem cregut pertinent que el personal fos llucmajorer perquè els socis no se sentin discriminats, ans al contrari.

-En el vostre programa electoral parlàveu que al Club li faltava jovent. Teniu en ment alguna mesura per resoldre aquesta mancança?

-Els estatuts diuen que per fer-se socis juvenils cal una petició escrita. Als arxius del Club no hem trobat cap sol·licitud. En segon lloc diu que han d'haver pagat una quota d'ingrés, que no han pogut pagar perquè l'anterior Junta mai no va crear aquest tipus de quota. per tot això ens hem trobat en un carreró sense sortida, encara que treballam a mans forçades per presentar propostes en una de les assemblees que pensam convocar aquest proper octubre.

L'Assemblea decidirà el futur dels socis juvenils

-Quins altres temes es tractaran, en aquestes assemblees?

-Una serà per tractar el balanç del 93 i per descomptat el del 94 i possiblement ja duguem els pressuposts del 95 perquè s'aprovin, si els socis ho creuen convenient. L'assemblea extraordinària serà per presentar una proposta de canvi d'estatuts i on s'inclourà el tema dels socis juvenils. Entre altres punts, el que la presidència no pugui ser ocupada per la mateixa persona per un període superior als vuit anys (dos de quatre anys) i alguns retocs a la redacció dels articles perquè siguin

més assequibles. També es preveu que l'any que ve no hi hagi socis abonats. Hi ha un capítol que preveu la situació de socis transeünts, això significa, socis per onze mesos. Evidentment se'ls aplicarà una quota més elevada perquè els socis de nom són qui s'han de beneficiar més del club. De totes formes serà l'assemblea qui decidirà si vol un Club de futur o que es deteriori i decidirà si les quotes han d'augmentar. També pensam de

posar una quota als que ens lloguen un lloc d'amarrada i sense ser socis disfruten de les instal·lacions.

-I tornant al tema dels socis juvenils, per què és un assumpte tan difícil?

-Perquè s'hauria de considerar cas per cas. Pel que fa al futur, els estatuts no especifiquen que els socis juvenils tinguin l'obligació de ser fills de soci i en aquest punt som partidari de modificar-ho. Em sembla lògic que els fills de socis, un cop pagada una

quota d'entrada i en arribar als devuit anys, passin a ser socis de número, però no els fills dels que no són socis. Ara, com i en quines condicions s'ha de fer, l'assemblea ho decidirà.

-Es parla que dedicau molt temps a les qüestions administratives i teniu una mica deixades de banda les relacions socials...

-Crec que he desatès un poc la part social, però pens que per prendre decisions s'ha de saber com està la part econòmica, perquè la social sempre depèn de l'anterior. Per això, el que hem intentat ha estat aclarir quina és aquesta realitat econòmica del Club i saber en quines condicions ens trobam.

Quant a les activitats hem continuat amb les trobades de socis que tradicionalment feia el Club, la processó de barques va ser ben lluída i també hem aconseguit, gràcies a les converses que la Junta anterior inicià amb la realització del campionat mundial de la classe Europa per a l'any 96, al qual creim que participaran devers 400 embarcacions. Vull remarcar que aconseguir això ha estat un honor a compartir amb l'anterior Junta Directiva.

-Voleu afegir alguna altra cosa, per acabar?

-Pens que el més important, ara per ara, és que els socis vinguin a l'assemblea d'octubre, perquè el futur del Club depèn de les decisions que s'hi prenguin. Primer, per saber la situació actual de l'entitat, quina és la projecció de futur, quina la situació en relació als estatuts, els canvis que hi pot haver... per la qual cosa esper una participació massiva a les dues assemblees.

A la segona també es proposarà la venda de la finca rústica que té el Club i que D. Josep Gual ha manifestat que vol comprar i, per tant, com que nosaltres no estam autoritzats per vendre, a la propera assemblea demanarem als socis que ens autoritzin tal com es va pactar en el moment de la seva primera compra.

Per tot això que he manifestat crec que aquesta participació és prou important per al futur del Club.

FABRICA DE JOIERIA GARAU

(Ca'n Caieta)

Fabricant Illes Balears 030

Només es fabrica amb or de primera llei (18 K)

Especial Noces, Comunion i Naixements

*Granets
Cordoncillos
Aros*

*Polseres mallorquines
Arracades
etc., etc.*

NOVETAT ESPECIAL:

Fotos gravades en plaques d'or

C/ Born, 29 - Tel. 66 04 03 LLUCMAJOR

El deute de l'Ajuntament és preocupant

El deute de l'Ajuntament de Lluçmajor ja comença a preocupar, quan manca un any per a les properes eleccions municipals, perquè la quantitat acumulada és de mil cinc-cents milions, perquè aquesta quantitat s'incrementa diàriament i no es preveu cap solució factible que faci disminuir el dèficit que existeix amb l'entrada de nous ingressos i un atur total de les diverses despeses que l'afecten.

La inclinació de la balança frega els límits de les imprevisions i aquest fet preocupa els ciutadans de s'Arenal i de Lluçmajor, de cada dia més sensibles a les empentes dels impostos del nostre Ajuntament que degollen cada petita part de la nostra economia.

Trobar-se endeutats no és dolent, si les inversions que es fan són conseqüents i hom pugui demostrar una planificació de despeses per al bé de la comunitat en què vivim, i que, sobretot, aquest dèficit acumulat durant aquests darrers tres anys, sigui a curt o a llarg termini recuperable, en el sentit que el nivell d'entrades i de sortides dels doblers públics no enfonsi perspectives de futur i maltracti l'actual realitat que ens ha tocat viure. Si demanar crèdits és símptoma de dignitat, molt lògic i natural, però crear endeutament perquè sí, només es pot atribuir a una mala gestió administrativa i política, és preocupant i alhora indigne de qui crea aquest endeutament.

Estar endeutats no és símptoma de desprestigi, si prevaleix una expectativa de futur que sigui raonable. El fet que l'Ajuntament s'hagi endeutat amb unes despeses que no han aportat res a l'evolució econòmica i social del nostre municipi. On han anat a parar tants milions de pessetes? Perquè n'hi ha prou de veure l'estat del municipi en què es trobava fa tres anys i com es troba en aquests moments, tot està intacte, immòbil. L'evidència i la realitat ens aboca a reconèixer que la situació no és tan grata com la que ens prometeren en les seves campanyes electorals de fa tres anys.

El deute, és doncs, preocupant, i encara ho és més amb les dificultats per sobreviure, amb una economia tan deficient com la nostra. En total, allò que tenim avui en unes circumstàncies ben precàries i alarmants.

J.J. Maestre

Dos regidors, la governabilitat i ASI...

Com ja sap tothom, han dimitit dos regidors del nostre Ajuntament del "grup" polític al qual pertanyien.

Aquests dos regidors, amb la credencial que els acredita com a tals, i expedida per la Junta Electoral de la nostra Comunitat, no tenen per què dimitir com a tals perquè els vots que varen aconseguir són SEUS i no del "grup" en què estaven en el moment de les eleccions municipals de maig del 91. Aquest elemental raonament el saben, fins i tot els que els reprovaren dins de l'ex-comitè federal.

Amb aquestes dimissions de dos regidors que es varen confessar independents, i avui encara no sabem de què i de qui eren independents, perquè segons sembla, continuen la pauta de no fer declaracions de fets molt greus sota les amenaces que eren i són objecte per part del seu anterior cap de files.

S'ha manifestat que "la governabilitat" del nostre Consistori perillaria davant aquesta nova situació. Cal pensar que aquest criteri no és descabdellat del tot perquè un dels regidors dimissionaris, amb la nova situació, vol arribar a número 1 de la seva candidatura independent a s'Arenal, SABIA qui va aturar les festes i en nom de qui ho feia. Pens que sí, la "governabilitat" no només perilla sinó que romandrà seriosament desestabilitzada perquè si algú pensa que amb aquests dos regidors es garantiran els NOU per tal que el PP tenguí majoria suficient al Plenari per continuar endavant fins a les properes eleccions municipals, crec que és suïcida.

I així tenim la situació. ASI, sense càrrecs a l'Ajuntament, que és on anava, encara que si hem de ser sincers, han durat tres anys, a les eleccions municipals de 1987 aquests càrrecs només duraren sis mesos; aleshores no hi hagué dimissions però sí que hi hagué expulsions de l'equip de Govern municipal i tot va arribar a aquelles tristes declaracions publicades -i no desmentides- a la premsa (Ultima Hora, 8-10-87), JQAQUIN RABASCO EXPLICA LA SEVA DESTITUCIÓ I DENUNCIA QUE EL POBLE ESTÀ CORROMPUT.

I si ASI l'any 87 va anunciar la corrupció del poble i dia 5 de juliol del 94 ACUSA ELS VEÏNS DE S'ARENAL DE MENTIR I ELS DENUNCIA A LA GUÀRDIA CIVIL (El dia del Mundo, 5-7-94), de què ens denunciarà el mes que ve o l'altre?

Joan J. Maestre
Secretari Política Municipal-PSOE

Carta oberta al president i la Junta Directiva del Club Nàutic s'Estanyol, sobre l'ampliació del seu port esportiu

Molts socis necessitam informació, Senyor President, s'Estanyol necessita informació. Necessitam pensar més arreu en tot això, perquè hi ha una sèrie de coses que ens preocupen, i per moltes autoritzacions que hi hagi per a l'ampliació, encara en falten moltes més, abans de poder dur-la a terme. Som molts els que ens oposam a l'ampliació, però, a què ens oposam?

-Com és que la informació d'una qüestió d'aquesta envergadura ha estat pràcticament inexistent?. És a dir, per què únicament hem rebut la convocatòria d'assemblea amb l'ordre del dia on es tractava el tema, sense una indicació amb lletres ben grosses preguntant l'assistència?. O bé, per què no vàrem rebre una notificació posterior a l'assemblea felicitant-nos per la fabulosa nova notícia que ens duria progrés i infraestructura sense cost addicional? Nosaltres creim que, malgrat el nombre de socis absents fos notori, el calibre de la qüestió justifica una excepció a la regla, mitjançant uns fullets informatius del que es va acordar dur a terme.

I sense entrar a discutir si no hauria estat encara més ètic enviar els fullets informatius juntament amb la convocatòria d'assemblea.

Aquesta qüestió és important, perquè sobrepassa les estipulacions formals i estatutàries, les quals estam segurs que vostès han complert sense, i apel·la, com he dit, a l'ètica.

No venim acusant de poca claredat als comptes, l'especulació... Ens demanam simplement si el que passà fou que no teníeu tan clar com és ara això que la MAJORIA democràtica desitja el mateix s'Estanyol que havíeu perfilat amb l'ampliació, i llavors s'haguessin conscienciat més socis que el tema valia la pena, i hi hagués hagut més opinions contràries de les previstes.

Estam segurs que ens ha entès bé i ens sabrà donar la satisfactòria

explicació que nosaltres no aconseguim trobar a aquest fenomen. Diuen que tot en té una, d'explicació.

-Vostè diu que l'ampliació del port esportiu no solament no restarà visibilitat a la mar, sinó que en donarà més. Ens ho pot demostrar?

-També diu que el Club necessita imperiosament noves instal·lacions i serveis, reforçar el que hi ha construït, que si no s'ofegaria econòmicament i qualitativament amb el temps, que les aportacions actuals dels socis no donen a bastament per cobrir ni una petita part de les necessitats, que els socis es negarien a negociar quotes extremes o aportacions al capital. Ens ho pot demostrar?

-També diu que existeix un estudi d'impacte ambiental. Que els organismes oficials que han supervisat i autoritzat el projecte que ho farien si no oferís totes les garanties. D'aquí hem de deduir que no hi ha perill ecològic, que els canvis que es produirien a l'ecosistema evoltant el port esportiu no són significatius ni afecten amenaçadorament espècies vegetals i animals. Hem de deduir també que l'impacte de l'augment indiscutible del trànsit marítim no repercutiria en un significatiu augment proporcional de contaminació veritablement perillós. I no sabem si l'estudi contempla, encara que sigui a partir d'estadístiques extremes de precedents, els canvis previsibles a la vida diària i quotidiana dels estanyolers.

Tampoc no sabem si ha estudiat a fons els problemes fàcilment previsibles que produiria el subministrament d'aigua (d'on sortirà l'aigua?, es veu afectat cap col·lectiu de veïns?)

El podem veure, aquest estudi?

-El bestial increment del consum de watis diaris, creu vostè que ens permetrà continuar tenint alguna mena de justificació alhora de seguir-

nos oposant a la central elèctrica de s'Estalella? No creu, i creu que l'Ajuntament de Lluçmajor hauria de creure, que ja serien massa contradiccions en poc temps?

-Quan es pensen iniciar les obres? Quines premisses econòmiques són indispensables per començar?

-I què passarà amb els usuaris del mollet antic de pescadors, el qual queda eliminat a l'actual projecte? Quina és la seva situació actual i quina seria la nova? Quins drets adquiririen o quins perdrien? Quines despeses haurien de patir?

-De què parlem exactament quan deim "local social"? D'un lloc obert a gent i experiències, o d'un reduït elitista autoritzat només a determinats status?

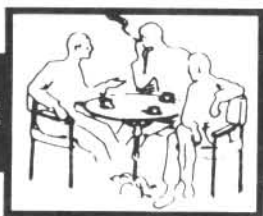
Si vostè pot contestar satisfactòriament totes les qüestions, creim que no ens podem oposar tècnicament al projecte i, en conseqüència, la nostra oposició radicarà merament en una qüestió de gustos.

A més, prometem no faltar a d'altra assemblea, que gat escaldat d'aigua freda tem.

En conseqüència a tot el que hem exposat, ens agradaria realitzar un sondeig entre la totalitat de socis del Club Nàutic s'Estanyol, amb un interès provinent de la sana curiositat científica, per saber quin percentatge està a favor i en contra de l'ampliació. Ens encantaria saber, malgrat les vies administratives i oficials ja s'hagin pronunciat amb propietat, davant la més que fundada impressió que s'Estanyol NO està a favor de l'ampliació, quin seria el nombre de socis que ens permetria poder afirmar si vertaderament aquest projecte és democràtic o no.

Josep Buades Matamalas

XERRADES DE CAFÈ

L'ampliació del Club Nàutic de s'Estanyol

-Com acabaran aquestes protestes en contra del Club Nàutic de s'Estanyol?

-No ho sé, però no crec que aturin un projecte que ja està aprovat pel nostre Ajuntament i per la Conselleria d'Obres Públiques.

-Jo no ho acab d'entendre, perquè mira que fa molt de temps que se'n parla, d'aquesta ampliació, i ara vénen les protestes quan ja tot està aprovat.

-És que la gent no es pot mobilitzar per una cosa que no es troba decidida, i record que el primer projecte presentat pel Club Nàutic de s'Estanyol no va ser aprovat per l'Ajuntament de Lluçmajor.

-Però el segon sí, i ja fa bastant de temps.

-Aquí pareix que hi ha hagut "mano negra", perquè, segons diuen, el projecte que té l'Ajuntament de Lluçmajor, no és el mateix que el que està en mans de la Conselleria d'Obres Públiques, i aquest és, diuen, el que val.

-I quina diferència hi ha entre un i l'altre?

-Comenten que molta, perquè mentre el de l'Ajuntament no tapa la vista als propietaris de primera línia, el del Consell la tapa bé, i ja no es veurà més la mar, ni Cabrera ni s'Estalella.

-Si arriben a posar la Central elèctrica, val més que no la vegin...

-A més a més, també es diu que el Club Nàutic, amb aquesta ampliació, es farà seu el mollet on atraquen les barques dels pescadors estanyolers.

-O n'hi ha, encara, de pescadors professionals, a s'Estanyol?

-En queda algun, però de totes maneres, no s'hi val que el Club Nàutic s'ho mengi tot, per fer negoci, a més de fotre el paisatge als propietaris de la primera línia de s'Estanyol.

-Justament és aquí la polèmica, i ja n'hi ha molts que diuen que per haver escoltat aquests senyors, avui s'Estanyol és un merder, urbanísticament parlant.

-Això de merder, supòs que ho dius perquè encara no té servei d'aigües brutes.

-Crec que tot es veu segons el color de les ulleres de

cadascú, perquè si féssim un referèndum sobre el tema, en què tal val un vot d'un de vora la mar com el dels altres, tal vegada guanyarien els partidaris de l'ampliació.

-El que seria una injustícia, segons la meua opinió, perquè els propietaris dels xalets de primera línia, que han respectat l'alçada i les normes urbanístiques del nostre municipi, mereixen més consideracions que no els altres.

-I aquests opinen que ja n'hi ha prou de barques, de ciment i de brutor, i que no volen que s'Estanyol es converteixi en un altre s'Arenal.

-Però també n'hi ha molts d'altres que sostenen que com que els senyors de primera línia tenen els seus plans, sense problemes econòmics, no pensen que si no fos per s'Arenal, molts es menjarien les ungles.

-El problema, tal com el veig, és tan greu com complicat, i no tenc enveja a cap polític que l'hagi de resoldre.

-Però si ja es troba resolt, perquè ja s'ha aprovat aquesta ampliació.

-Tot és fermat, i ben fermat, com digué en Franco.

-Idò, tal vegada, com ell, s'hagin equivocat...

Un que escoltava.

RESTAURANT

"AL SEU GUST"

CHEF: PED MARTINEZ

TANCAT ELS DIUMENGES A LA NIT

C/ NICOLAU TABERNER, CANTONADA
PASSEIG JAUME III. TEL. 12 03 12

De noms i de llocs (XVIII)

Son Granada

L'estudi toponímic de Son Granada l'hem fet acompanyat de l'amo En Jaume Sampol i Barceló, nascut a Lluçmajor el 29 de juliol de 1927. Els seus pares hi anaren a estar l'any 1925.

-Què ens podríeu dir d'aquella possessió que coneguéreu de nin?

-Quan hi anàrem, Son Granada encara no estava establert, però els roters ja se n'havien anat. De 1.400 quarterades, només n'hi havia quatre o cinc-centes de conró. Aquí on ara són les cases de Son Granada d'en Barra d'Or li deien Cas Roter, aquestes eren petites perquè Son Granada era dels senyors de sa Torre i tenien les cases grans allà. Les cases de Cas Roter estaven fetes de volta i entre la paret i la volta hi posaven el blat, encara es poden veure a les parets uns forats per on el treien.

El primer any no segàrem perquè hi havia un conillat de por. Una vegada en matàrem molts i els duguérem a vendre a Ca na Surrilla, i no els volgueren de magres que estaven.

Teníem una guarda d'ovelles i també fèiem porcs. Hi havia figures a dins ses comes i en sembràrem

més. El qui feia els clots era Mestre Putxo. També teníem egües que tancàvem a dins les coves que hi ha a sa Coma Gran.

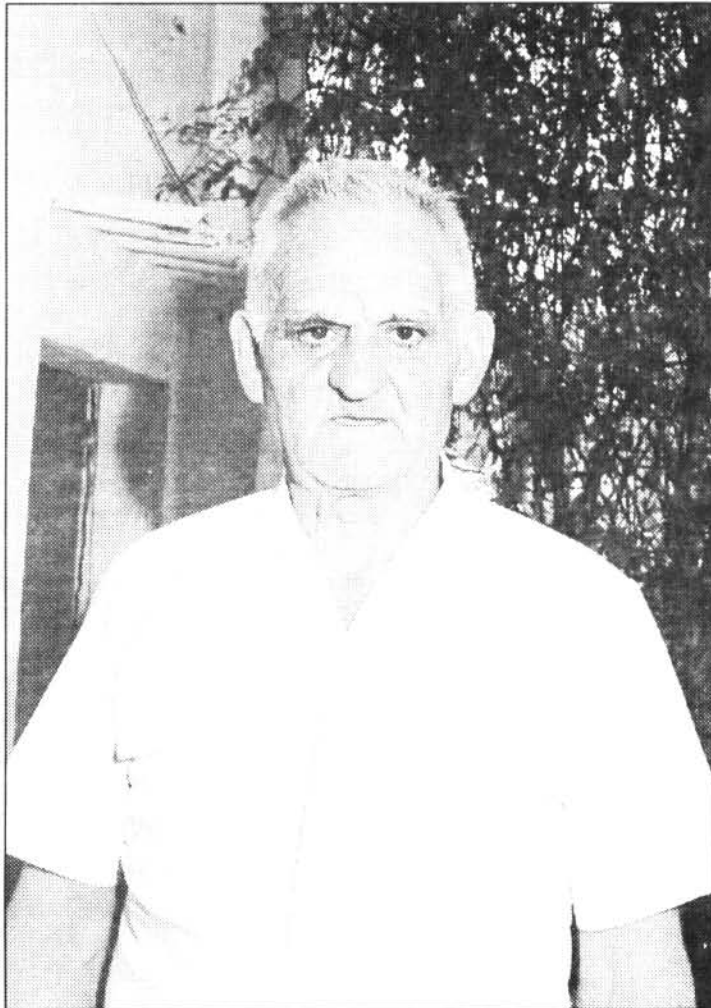
Venien un parell de colles de carboners de la muntanya. L'encarregat era un tal Colom, de Bunyola.

També venien els Portells, de Selva, que eren paradors de lloves. Estaven tres mesos i després se'n tornaven.

-Ens podríeu dir els noms dels sementers?

-Els més grans són: sa Pleta, na Gran, ses Veles, es Camp Rotget, es Garbellet, ses Vuit Quarterades, ses Comes que estan dividides en dues parts per una paret seca: sa Coma Gran, i sa Coma Petita, s'Oliviera, es Tancat des Pi, sa Cisterneta, ses Planes, cala Vella, Cala Velló, Na Gudina, es Pinar d'es Taverner, sa Marina i "La Tierra de Nadie". Dins quasi tots aquests sementers hi havia hagut

roters. Algunes de ses rotes eren: -sa Rota d'En Caragol, que era un llenyater. Venia a cercar aigua a les

L'amo en Jaume Sampol

Maria Car

Boutique

c. Impremta, n.º 1 (Pas d'en Quint)
Tel. (9 71) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca

*Servei de begudes i
menjars de qualitat a
preus raonables*

Auda. Carles V. • Tel. 66 11 17

Tomeu Pizà i Francisca Amengual, amos actuals de Son Granada d'en Barra d'Or
(Fotos: C. Julià).

cases amb una somera amb beasses. Si l'haguéssiu vist li haguéssiu fet una foto. Parlant de llenyaters, una temporada varen venir tres carreters de Can Seu perquè els senyors havien venut el pinar i se'n duïen la llenya. L'encarregat era en Mateu Palmer, el padrí del municipal que hi ha ara. I un dels carreters era en Baraeta, de l'altre, ja no m'enrecord, -sa Rota des Roig de Son Cànaves, -sa Rota d'en Barraca, -sa Rota d'en Vinyòvol, -sa Rota des Pi Cucuat, que era un pi molt gros, hi posaven els carros abaix, i acabava amb una branca molt alta que semblava una cucua, -sa Rota d'en Bono...

-El problema de l'aigua a dins sa Marina sempre ha estat molt greu. Com vos arreglàveu?

-Quan noltros hi anàrem hi havia tres aljubs. Un a dins ses Comes, un altre a Cala Vella i l'altre dins Na Gudina, prop de la mar hi havia la Cisterna des Carrabiners.

Ses Comes és un clot que recolleix l'aigua de tota la contrada.

Maria Can

Boutique

c. Impremta, nr 1 (Pas d'en Quint)
Tel (9 71) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca

CARNISSERIA ■ XARCUTERIA

ZANOQUERA
GARCIA

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

SEMAR

INDUSTRIES SEMAR, S.A.

C/. Tomàs Monserrat, 6 - 8

Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

DISTRIBUCIONES

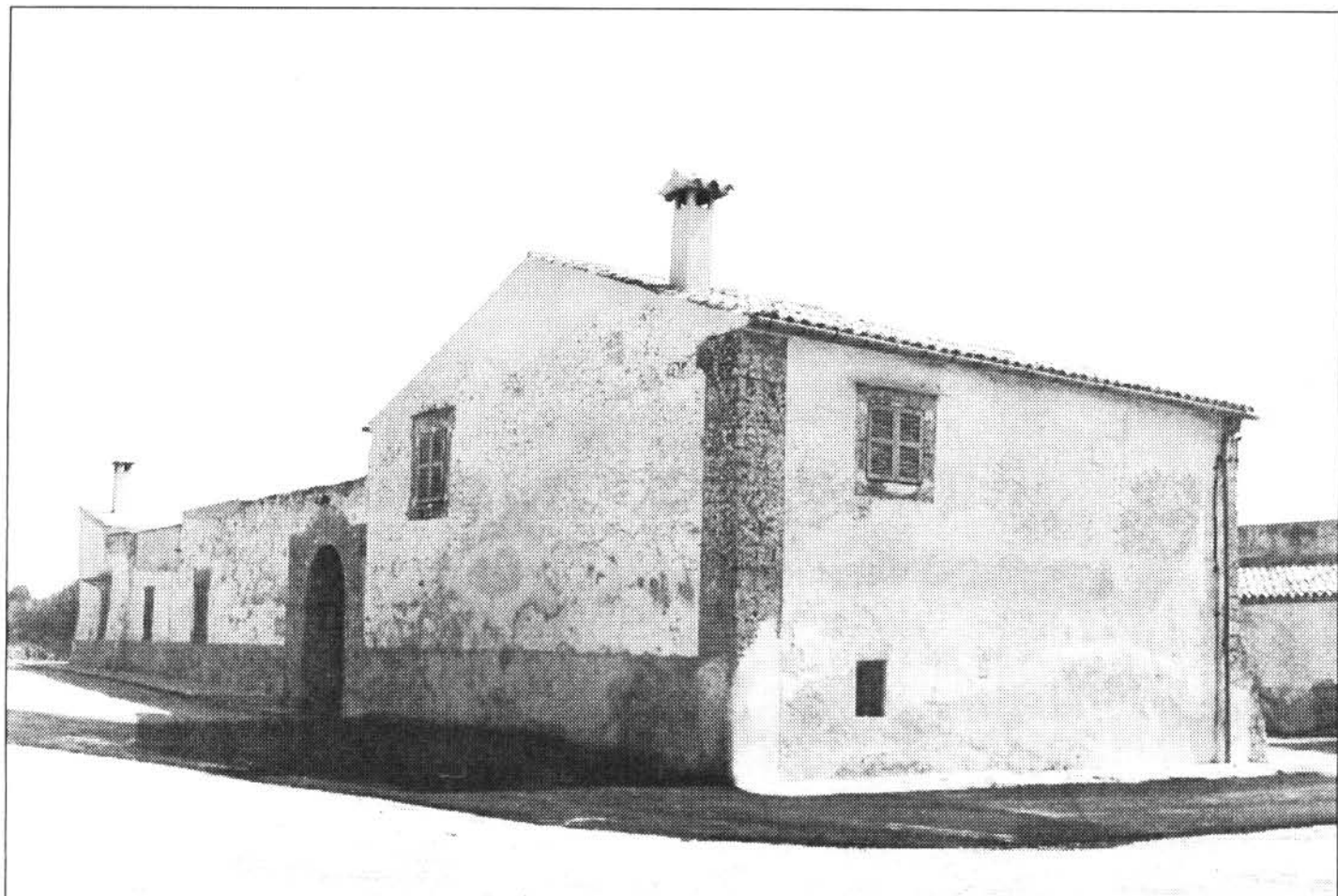
La Sirena, S.A.

EMBOTITS

CUIXOTS

FORMATGES

Avd. Carles V, s/n. Tel. 66 23 11 (Llucmajor)

Son Granada d'En Barra d'Or

Qualque vegada ha estat embassat més de dos dies. Després l'aigua es filtra i desapareix. És un sementer de terra molt bona que té unes trenta quarterades, entre conró i garriga. Allà on s'embassa hi havia un taronger agre, jo sempre li he vist. Les taronges es podien començar a menjar devers Pasqua.

-D'on prové el topònim "La

Tierra de Nadie"?

-El temps de la República uns alemanys compraren uns terrenys a Son Granada per urbanitzar-los. Venien els solars regalats, a trenta duros. Així mateix eren doblers, ja que la quarterada anava a vint duros. Anaves a cal notari, pagaves i ja estava.

Quan va esclatar el Moviment

fugiren i ho deixaren tot. Fins i tot es va parlar que espiaven i abans d'anar-se'n els varen prendre rodets de fotos que havien fet del Fort d'Enderrocat.

C. Calviño
F. Capellà
A. Ginard
F. Jaume
F. Mut

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)
Dimarts (9 a 13 i 17 a 19). Dijous (9 a 13)
Divendres horabaixa (16,30 a 20 h)

Carrer Major, 77 - Tel. 66 20 17 - LLUCMAJOR

RESTAURANT

GRAN VIA

NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEIGS

Informació: Tel. 66 03 17 - LLUCMAJOR

Jean A. Schalekamp,

un escriptor holandès arrelat a Mallorca

Jean Schalekamp, va néixer a un petit poble prop de Rotterdam. Va viure a Holanda fins els vint-i-un anys, va anar a París a estudiar literatura francesa i hi va estar uns quatre anys, posteriorment va tornar a Holanda, però aquell país no li agradava sobretot degut al clima, quasi sempre hi fa fred i plou, també la gent és molt diferent a la d'aquí. Holanda és un país de 33.000 km2. i hi viuen quinze milions d'habitants, això es nota a l'ambient.

Té tres fills, una filla que viu a Campanet, un altre fill

Jean Jacques que és músic i viu a Holanda i un altre fill que va néixer aquí a Palma.

Actualment la família Schalekamp viu a Randa i Lluçmajor és un dels seus llocs habituals; per això, i pel fet d'haver escrit el llibre Mallorca 1936 (D'una illa hom no en pot escapar) i per ser el president de l'Associació "Amics dels Cafès", creada recentment, hem cregut oportú de parlar amb ell perquè ens explicàs les seves vivències a Mallorca.

-Quines circumstàncies propiciaren la vostra vinguda a Mallorca?

-Nosaltres, jo i la meua dona que és pintora volíem viure a qualche lloc de la Mediterrània, Grècia, Itàlia, Espanya, allà on fos i vàrem trobar aquí a Mallorca una casa per llogar, fou el dia 3 de gener de 1960.

Vàrem arribar a Mallorca amb el vaixell i els dos nins, i anàrem a viure a Son Serra.

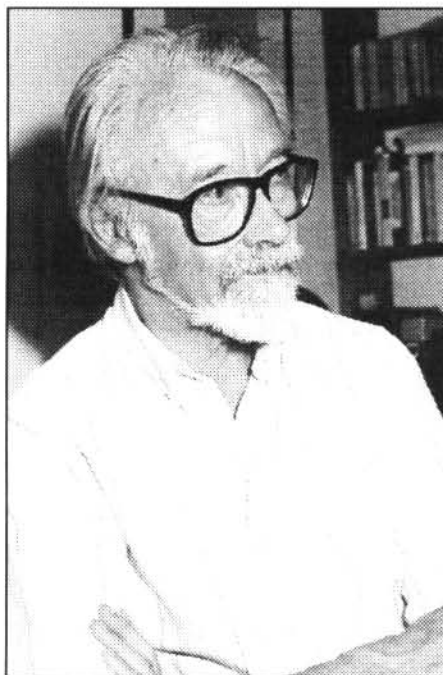
Vàrem haver d'aprendre a parlar l'espanyol, quasi tota la gent de Son Serra el parla, i per això no aprenguérem el català. Jo vaig començar a interessar-me per tot allò que havia passat aquí durant la Guerra Civil, perquè coneixia el llibre de Georges Bernanos.

Quan vaig venir a viure aquí a Mallorca em considerava un poc culpable degut a les meves conviccions ideològiques, teniu en compte que des d'Holanda en aquells anys es considerava un país feixista i els amics meus d'Holanda ens ho recriminaven.

Ara bé, nosaltres el que no haguéssim fet mai era venir de vacances; nosaltres veníem a viure i per això ens volíem integrar el més possible, no viure en cercles tancats com fan la majoria dels holandesos o anglesos que viuen aquí.

-Quins treballs féieu aquí?

-Jo escrivia per a periòdics d'Holanda, cada setmana enviada una crònica sobre la situació política a Espanya, per cert que jo sabia que l'Ambaixada de La Haya enviava els retalls a Madrid. Jo a vegades

Jean A. Schalekamp (Fotos: C. Julià)

pensava: "M'expulsaran", però no, això només ho feren amb periodistes de Le Monde, del Times, etc.

Ningú no volia parlar sobre la guerra

-Trobàreu dificultats per poder escriure el llibre "Mallorca 1936"?

-Al principi era molt difícil perquè ningú no volia parlar sobre la guerra civil de 1936, però a la mort del General Franco sí i com que jo tenia molts d'amics que havien estat a la resistència contra Franco, com Jaume Torrent; ell em va introduir a Andreu Crespí, aquests coneixien gent que havia sofert durant la

guerra. Per publicar-ho vaig tenir problemes, ho vaig dur a l'editorial Moll, els va agradar molt però tenien por dels grups d'acció extrema dreta. Finalment ho va publicar Josep Luna, l'any 1976.

Quan feia les entrevistes, els personatges entrevistats eren molt reacs a parlar però llavors ho feien tranquil·lament.

-Ha escrit per als periòdics mallorquins?

-A periòdics de per aquí també hi escric, m'agrada molt escriure en altres idiomes distints a l'holandès. Ara jo no escric per a periòdics d'Holanda, aquí escric assaig sobretot en el diari de Mallorca i també algunes vegades relats a la revista Bitzoc. Aquest periòdic en el que jo escrivia era per l'estil del País d'aquí. Des que hi ha a Espanya democràcia l'interès que hi havia a Holanda per aquest Estat s'ha perdut, no interessa. Jo me dedico sobretot a traduir i a escriure. Tots aquests prestatges són llibres que he traduït. Ho faig del castellà, francès, anglès a l'holandès, de forma molt excepcional de l'holandès cap al castellà. Ho faig per a varies editorials d'Holanda. I sobretot novel·la.

-Quines altres obres heu escrit?

-A més del llibre sobre la repressió a Mallorca n'he escrit altres, com *De Snuunwrouw Wacht (La reina de les neus o també La dona de neu espera)* és una novel·la pràcticament autobiogràfica que està situada en els Estats Units i Mèxic; *Bedankt voor alles (Gràcies per tot)*,

l'argument és totalment de ficció encara que està situada a Mallorca; **De Dolle Trams (Els tramvies folls)** són relats curts; i **Alles onder hand-bereik (Tot a l'abast de la mà)**, la vaig escriure durant l'any seixanta, aquesta torna a desenvolupar-se a Mallorca i és mig autobiogràfica i en part futurista. Els dibuixos de la portada d'algun d'ells són fets de la meva dona.

No els he traduït al català o castellà perquè és molt difícil trobar editorial.

-Heu seguit alguna tendència determinada?

-En els relats jo he estat influenciat per Lovecraft, escriptor anglès i en novel·la no, a jo me va molt bé la novel·la autobiogràfica.

-A l'hora d'ara escriu alguna obra?

-Ara escric un llibre que serà una mescla de diari, de crònica, també ho faig en holandès. M'agradaria un dia escriure en català, és qüestió de trobar editorial. Ara bé de la guerra no tornaré escriure pus mai.

-Teniu relació amb els escriptors mallorquins?

-Sóc amic des de fa temps de Guillem Frontera, de Carlos Garrido, d'Antoni Serra, Miquel Cardell, Andreu Manresa, Gabriel Janer Manila, Maria de la Pau Janer... i també ho era de Josep Maria Llompart.

-Com va sorgir l'Associació Amics dels Cafès?

-Jo havia escrit alguns articles sobre el tema de la defensa dels cafès antics i veia que això no tenia cap

influència. Va ser quan vaig pensar de crear una associació, i la veritat és que va tenir més èxit del que em pensava.

Quan desapareix un cafè es perd més que un edifici

-Què pretén l'associació?

-Promocionar els cafès antics de les Illes. Quan desapareix un cafè el que es perd és més que un edifici: **és una forma de vida i de cultura el que s'estingeix.** Per cert el Cafè Colon i el Bar Prohens, de Lluçmajor, formen part de l'Associació.

El Parlament i l'Ajuntament de Palma estan a favor d'aquest projecte.

L'Associació intenta d'una forma altruista i gratuïta actuar en diverses línies: crear un estat de consciència

per valorar la importància dels cafès, aconsellar els amos dels cafès indicant-los quina és la decoració m'és adient i les activitats que es puguin realitzar, promoció de tertúlies, taules rodones, i altres activitats culturals i socials que puguin contribuir a la preservació d'aquests cafès i cercar la col·laboració de les institucions públiques i privades perquè prenguin part en aquesta tasca.

És evident que per tota aquesta trajectòria viscuda, indubtablement Jean Schalekamp és un holandès ben arrelat a Mallorca i ben conscient de tots els perills que amenacen la seva estimada illa.

**Celso Calviño
Coloma Julià.**

**TALLER MECANICO
NOGUERA**

DEL MOTOR I DE L'AUTOMÒBIL

Pedro Noguera Enseñat

AGENT OFICIAL

Taller autoritzat

automòbils

C/ Ripol, 30 - Tel. 66 22 13

**CENTRE DE PREPARACIÓ AL PART
Catalina Serra Calafat.**

Comare

**També hi ha servei de
massatges terapèutics**

C/ Rigo, nº 73. Tel. 66 24 90

Nuredduna: Electric Ladyland

L'escena rocanrolera municipal degota encara noves formacions musicals que vénen a dir-hi la seva. Tot i que ja fa temps que els membres de Nuredduna (Guillem Sacarès, guitarra, Pep Manresa, guitarra, Joan Barceló, bateria, Jaume Manresa, teclats, i Chus, baix, tots amb

edats que van dels 18 als 22 anys) van reconèixer en la música el seu corcò artístic comú, no fou fins el passat 27 d'agost, dissabte, que no van fer la seva primera davant de l'exigent i selecte públic llucmajorer. I així en sortiren d'airosos i pletòrics.

-És inevitable començar pel començament: qui sou, quan formau el grup, com el formau i per què?

-Bé, ja fa bastant de temps, que començarem a tocar: deu fer dos anys, o dos anys i mig, per aquí. De tot d'una érem nosaltres tres (en aquest moment parla en Jaume referint-se a ell mateix, en Pep i en Guillem, però les respostes es van donant de forma, diguem-ne, col·lectiva, al llarg de tota l'entrevista: l'únic que no hi va poder ser present fou en Chus), i en Joan Mut a la bateria. Tot anava un poc de qualsevol manera: la bateria eren quatre pots, etc. Després vam anar comprant equip, i adquirint més experiència pel que fa a tocar. Més endavant en Joan Mut ho va deixar (diferències estilístiques, etc.), i va entrar en Joan Barceló com a bateria...

-(a en Joan)... que tu també toques amb els Charlents dels

germans Montalvo, no?

-Sí, sí, també.

-Dèieu?

-... i bé, vàrem anar fent, no? En realitat, no va ser cap cosa molt constant, ni molt premeditada: ens anàvem veient per tocar quan ens queia bé, i poc a poc va anar sorgint la idea de muntar un grup de forma més seriosa... vàrem treure quatre versions, després idees nostres, i així miram de tirar endavant.

-En el tema que hem tingut més problemes ha estat en el dels baixistes: pareixia que mai no n'arribaríem a tenir un de fix. Ara tenim un amic d'en Joan, un allot de s'Arenal que nom Chus, i que sembla que s'hi ha engrescat i que ja serà una cosa estable. També estam cercant un vocalista, perquè fins ara ens defensam amb en Pep i en Joan, que canten alguns temes cadascun, però el que ens agradaria és poder dedicar-nos als instruments amb

tranquil·litat, i no haver de cantar i tocar a la vegada.

-... i ara ja vos ho preneu amb més constància, professionalitat, dedicació, etc.

-Sí, ara sí, sobretot aquest estiu: de fet, ens agafes en un moment animadet. El que volem fer pròximament és comprar més material, més aparells, i seguir fent cançons pròpies. Quantes en tenim, ara?

-Deu

-Onze.

-No, nostres.

-Sis.

-Set.

-Sí, sis o set.

-El que no ens hem plantejat massa encara és la tasca de gravar, perquè no tenim tanta pela com per plantejar-nos la gravació d'una maqueta a uns estudis. Sí que volem, però, comprar una taula de mesclres, amb la qual ens han dit que pots gravar directament i aconseguir una cosa bastant nítida, almanco per passar-ho als amics, als quatre llocs que els pugui interessar, i això.

-Les ressonàncies com a mítico-literàries del nom del grup evocuen una mica els noms d'algunes bandes progressives i simfòniques, i també d'altres de la New Age...

-Joan...

-He, he.

-És ell, l'especialista en el nom.

-Aquesta història l'hem contada molts de pocs...

-Bé, és que ja ens agrada, la música simfònica. Encara que no li facem gaire, de simfònica, la nostra música.

-Del nom, sobretot ens n'agrada la sonoritat. I també la història de na Nuredduna, el poema de Costa i Llobera...

-... i el dibuix d'en Joan (en Joan ha

confeccionat la il·lustració/logo del grup, a partir del personatge de Nuredduna).

-He, he.

-Pel que fa al simfonisme, hi ha gent que diu que sí, que hi sonam una miqueta. És possible, en alguns moments d'alguns temes... Ja et dèiem que és un estil musical que ens agrada. Però no és l'únic: entre tots, reunim un bon ventall de gusts musicals, ens agraden coses molt distintes. Però això pensam que és bo, enriqueix la visió del grup.

-Encara que de vegades ens discutim una mica...

-Procuram construir un estil propi. I hi ha qui ens ha dit que hi veu una cosa distinta.

-La setmana passada va ser la vostra estrena en directe a Lluçmajor. Com va anar, l'experiència?

-Molt bé.

-Un deu.

-Fabulós (rialles de tots).

-Tècnicament no va ser cap virgueria, només correcte, però nosaltres vam estar molt animats, el públic també, i... Allò va ser més una festa que un concert. L'únic problema és que només vàrem tenir una setmana per preparar-ho, però vàrem decidir que ho havíem de fer. Vàrem avisar els Midian, que s'hi van apuntar amb moltes ganes, i allò va anar beníssim. El millor va ser la resposta de la gent, no ens esperàvem una cosa tan vibrant. És que en un concert el més important és, al cap i a la fi, com el públic rep el grup, i en aquest cas no podia haver anat millor. Un deu. Clar que també

hi havia molts amics nostres, s'ha de dir tot, ha, ha.

-Va venir gent d'Alcúdia!

-Sí, però els havíem convidat nosaltres, això no val, ha, ha!

-De fet, una vegada ja ens havien inclòs en el cartell d'un concert que hi va haver a s'Aranjassa, sense que nosaltres ho sabéssim. Jo (parla en Guillem) entrava a un pub de s'Arenal i vaig veure el cartell, però sense fixar-m'hi. Immediatament vaig tornar a sortir i... cony, però si aquests som nosaltres! Era una confusió, però va ser divertida: "Hi ha un altre grup amb aquest nom, o què?", pensava jo.

-Pel que fa a muntar concerts, pareix que els grups llucmajorers ja no teniu tants problemes amb les autoritats locals com al principi. O...?

-Home, la veritat és que no sabíem si podríem acabar el concert, dissabte. Ens havien avisat que tal vegada a partir de les dotze passarien i... Però no va succeir res, m'imagin que sobretot perquè els veïns no es queixaren. Així i tot, no vam poder tocar amb tranquil·litat.

-És que, pel que hem sentit a dir, als mateixos pubs els fan treure uns permisos, si volen tenir grups a tocar, i uns permisos cars: clar, després una cosa no compensa l'altra. En canvi, vas per qualsevol lloc i et trobes amb locals que organitzen concerts amb assiduitat, i no els fan pagar permisos ni res. El propietari d'un pub d'aquí ens va demanar moltes vegades per tocar-hi, però les darreres notícies que en

tenim és que li han prohibit de muntar concerts. La veritat és que segueixen posant traves, tal vegada se suavitzin, però...

-Com trobau, un any i busques després, aquell "boom" musical jove que hi va haver a Lluçmajor en un moment donat?

-Bé, bé. Tal vegada hi ha hagut una mica d'aturada pel que fa a concerts, però la gent que va començar segueix, de forma més constant o manco, i en van sortint d'altres.

-Hi ha ganes.

-I en el poble hi ha bastanta gent que toca instruments pel seu compte, però que en un moment donat pots comptar amb ells, o els pot fer ganes tirar endavant qualche història...

-Potser aniria bé que apareguessin un o dos grups que es projectassin una mica més que els altres, que fessin d'estímul per als altres: quan acabes de veure algú en un bon concert, amb la gent passant-s'ho bé i tal, et vénen moltes ganes de treballar-t'ho encara més fort.

-Ara això sí, els grups ens duim molt bé, tots amb tots: ens deixam material, ens juntam per muntar concerts... Per exemple, en el concert de dissabte, hi havia una taula de mescleres que era dels Midian, però l'empràrem tots dos grups. Com que tothom va un poc just d'equip, sempre has d'estirar d'aquí i d'allà... Però potser això és degut justament a què tots ens movem a un nivell semblant, i ens comprenem bastant: si hi hagués un grup més despuntador que els altres tal vegada llavors sí,

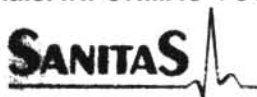
**Tallers
MARINA**

PEUGEOT - TALBOT

Agent Oficial

L'Agència d'Assegurances de TALLERS MARINA
vos comunica que ara també fa assegurances
sanitàries amb descomptes especials. **INFORMAU-VOS!**

C/ Marina, 104 - Tel. 66 05 21
Exposició i venda: C/ Marina s/n
LLUCMAJOR

DESCUBRA AHORA...

Nuestra relación de futuro
es Asistencia Sanitaria

que apareixia la idea de competència..

-Abans parlàveu d'en Joan com a dibuixant. Practicau d'altres activitats artístiques, a més de la música? Vos interessa mesclar disciplines, àmbits diferents?

-En Joan és qui ho fa més, això, en qüestió de pintura...

-Sí, faig còmic, il·lustració, decoració...

-Una cosa que ens plantejam és arribar a poder combinar en els nostres concerts, a banda de la música, d'altres coses: interpretació teatral...

-O malabarismes.

-No, home: coses que tinguessin una relació més o manco directa. Tampoc no es tracta d'acumular elements així pel morro...

-En un moment donat...

-Ens agradaria això: anar més enllà del típic espectacle de cançons, del típic concert de rock, i jugar amb coses distintes per crear un ambient.

-Aquella idea que van tenir els Turmix Asesino de l'òpera punk...

-Aquesta era una idea molt bona, llàstima que després no poguessin dur-la a terme... Però d'això es tractaria, crear *show*, crear ambient.

-La participació de la gent és molt important.

-Acabau com volgueu: salutacions, imprecacions, agraïments i preguntes retòriques...

-En primer lloc, cal donar les gràcies als veïns del local d'assaig, a qui hem donat tanta murga i ens han aguantat...

-I a la padrina d'en Pep, per

deixar-nos el local.

-A tots els músics que ens han ajudat en un moment o altre...

-Al públic, que dissabte ens va fer tan contents...

-A en Rafel, dels Sonoris (*aquí entrevistats en un número anterior sota el nom provisional de Verbi Gratia*), pel seu gran ajut musical i humà.

-I a na Neus Cardona, d'Eivissa, de qui hem musicat un poema que ens encanta, "Arran d'una mar dolça". És una amiga de la mare d'en Joan.

-Bé, i a veure si l'Ajuntament s'hi interessa una mica més, per la història aquesta dels músics locals. Encara que no hi comptam gaire... Però així mateix ja aprofitarem per

fer-los una crida: havíem pensat, per les Fires vinents, d'organitzar un concert amb tots els grups i els músics llucmajorers. L'Ajuntament hauria de posar un equip de so i de llum: l'imprescindible per fer un concert en condicions. A veure si s'animen a fer alguna cosa pels joves!

-I parlant d'ajuts i subvencions...

-He, he.

-Clar, el problema sempre són els doblers...

-Ara anam darrera això de la taula de mescles...

-Podeu fer les vostres aportacions a... ha, ha, ha! (*rialles corals i final*).

Sebastià Alzamora.

Fotos: Antònia Pou.

**CENTRE ÒPTIC
EXPOLENT**

LENTS DE CONTACTE
CONTROL VISIÓ

M. Paloma Garí
Optica Optometrista
Contactòloga

C/. Berga, 26 - Tel. 26 33 74

S'ARENAL

ANTÒNIA ISERN

major

net

Perruqueria unisex

C/ MAJOR, 7 . LLUCMAJOR . ☎ 661359

Colobrots caniculars

Colobrots catalans i culebrons catalanitzats (o des-catalanitzants), les paraules, les dites i formes d'un idioma, es comporten sovint com espècies dins un territori. Sensibles a l'entorn, incrementen la seva presència o la redueixen en resposta a qualsevol modificació ambiental. M'ho fa pensar una curiositat estadística que he notat a les converses que aquest estiu inacabable i llord he mantingut amb amics estanyolers: han tornat més malparlats, com se sol dir, i sovinteja com mai al seu vocabulari l'expressió fill de puta. Ho fa sobretot en situació de proximitat als esments a un tal Ginard, president, sembla ser, del Cul Nàutic, al projecte de multiplicació del mateix, a la gestió accelerada i d'amagat dels estanyolers que n'han fet, a històries de milenars de milions i constructores en crisi, i als capparets del PP local.

¿A quien se le ocurre apropiarse del mar, que es de todos y de nadie? escriu, a **Augurio Hipocampo**, l'amic Cristóbal Serra, qui, per cert té família llucmajorera. La nostra història recent ha contestat massa vegades, els darrers anys, i amb feresta concreció, a la pregunta. L'experiència ens demostra les tristes diferències entre la mar més o manco neta, navegable, oberta al nedador i la mirada que beu blavors de paisatge i aquests trasts de llot tancats de formigó i amb l'accés

restringit als qui ens han robat i comprat la mar i la costa. Amb la llei de part seva: ells la fan i l'administren segons els seus interessos, com si aquests fossin els del comú.

Record quan s'Estanyol era una platja de macs amb quatre llaüts i un petit far. Amb el paisatge, els destructors ens roben benestars evidents, però també la memòria: territoris que proven de sobreviure entre el mite i l'oblit. Pels llucmajorers del segle XXI seran només fotografies mig esborrades, relats antics: ells, m'ho recorda Manolo García, militant impenitent, no en tenen la culpa que molts dels qui votaren Gaspar Oliver sien els

mateixos que ara, amb justa i comprensible irritació, endomassen s'Estanyol amb pancartes assumibles per qualsevol mallorquí amb dos dits de seny de vergonya.

Als pamflets que repartien per Santa Càndida, practicaven l'eufemisme: *certs regidors comporten el desgavell*. No "certs regidors": tenen nom i llinatges, i militen a partits concrets. Ens convenen fites clares. Al manco per tenir-ho en compte l'any que ve, quan ens tornin a demanar el vot per seguir convertint-lo en carta blanca a l'hora de cometre malvestats investides amb el prestigi de l'interès social, que diuen. Perquè, a una societat com la nostra, que vota a qui vota,

*Sabates
Ca'n Gramet*

**VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS**

**C/. Bisbe Talxaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR**

**FORN DE PA
I
PASTISSERIA**

Ca'n Lluc

**Sant Llorenç, 78 - A - Tel. 66 06 69
LLUCMAJOR (Mallorca)**

abans de la rabiada i les potadetes s'imposa la reflexió terrible: els hem donat permís. Els ho han donat els milenars que els han votat, sabent qui són, perquè fa anys que ho demostren. Són aquests vots els que poden acabar carregant-se s'Estanyol. I, després, fent la carretera de carreres fins a la també irrecuperable Cala Pi, a fi que els guiris que hi viuen arribin més còmodament a l'iot. Es fa difícil, així, trobar arguments coherents contra la central de s'Estalella.

El discurs indignat, algú hi afegeix la nota estrictament aclaratòria i un punt postmoderna: *ja hi estic en contra, però he reservat un lloc, si tanmateix el fan no és qüestió que es tudi.*

Un diumenge dematí d'aquest estudi feixuc i inacabable, la Guàrdia civil localitza al concessionari d'un trast del mercat de plaça i incauta el contingut de dues gàbies dissimulat amb pedassos: un grapat de

cadernereres i una llebre famèlica. Comerç il·legal d'espècies protegides. Peces valuoses del patrimoni de la riquesa biològica, sotmeses a captura furtiva com els tigres, els elefants, els rinoceronts, però més modestes, sense tant de luxe televisiu. Feia dos anys que la malifeta es denunciava repetidament davant els responsables municipals. La seva indiferència orientà la denúncia en un nou sentit que demostrà ser més efectiu.

Em guardaré de fer llenya, ara que ja rebut, del criminal comerciant de mort en forma d'ecocidi: lumpen de la manca de consciència, carterista de la natura, pobre desgraciat que no tenia els mitjans per declarar l'interès social del negoci, per anotar la llei protectora amb excepcions a peu de pàgina que li permetessin fer la viu viu.

Aquest estiu sense una gota d'aigua - més que un ruixat de cinquanta litres davall Gràcia i les quatre gotes justes

per banyar els paperins de Santa Cándida, d'acord amb el mite meteorològic- ha estat també notícia un segon projecte de camp de golf al municipi. Ens dutxarem amb aigua de mar o gassosa, pagarem l'aigua a preu de canari jove, l'importarem en vaixells o acabarem de fotre la del Pla de l'Illa, en travessaments de complexa infraestructura que en tres mesos faran net; però ells regaran de pous de primera. El braç d'aigua que treuen a Son Antem fa por, segons els qui l'han vist: de la depuradora, deien que la treurien. Completen el fester amb els adobs i plaguicides que ens intoxiquen la terra. Com que els camps de golf són bon negoci (per qui?)... però també ho són les mines d'or... -és que d'or no en tenim... tampoc no tenim les condicions naturals per multiplicar la gespa golfera, però no ens ho creurem fins que la catàstrofe serà irreparable. Més que ara, vull dir. Un forat més, el que ens tocarà patir d'aprop, del colador en que convertim el planeta.

SYP

AL VOSTRE SERVEI

Aquí hi podeu fer la compra de cada dia.

Trobareu a la vostra disposició:

La nostra carnisseria, un bon assortit de fruiteria i també tot allò que necessiteu de xarcuteria i congelats

Agraïm la vostra visita

LA MILLOR BOTIGA DE CADA DIA

C/ Nicolau Taberner, 39 - Tels. 12 06 97 - 12 06 98

Mirau els anuncis de Greenpeace a la tv, i queixau-vos de la calor, de les sequeres, de que ja no hi ha primaveres com les d'un temps, del desert que ve.

La vida, també a aquest Lluçmajor esdevingut Fummajor per propis mèrits de misèria i mancaça, és un prisme de cares múltiples i contrastades. Amb la misèria moral i fàctica, amb la grisa superfície del sobreviure, hi conviu el fantàstic, que ve a representar aquí la imatge vista als diaris dels cervols -zeros a les rondalles alcoverianes- pasturant entre els ametlers de la Bassa Plana. O la cara de la realitat que sembla existir per recordar-nos la seva condició de més novel·lesca que qualsevol ficció; també els diaris d'aquest estiu parlaven de mafiosos -vull dir dels de la genuïna màfia

italiana, no dels habituals d'aquestes pàgines- amagats i perseguits per la Interpol devers Cala Pi. Justament aquests mesos que hem pogut descobrir, a **L'avinguda de la fosca** d'Antoni Serra, coses d'aquell britànic, pintor i antiquari aparentment, Thomas Harris, mort l'any 1964 d'un accident de cotxe a l'entrada de la Vila venint de Ciutat. Era un dels fundadors de l'MI-15, el legendari servei secret que enganà Hitler fent-li creure que el desembarcament del dia D a Normandia no era el de veres. I, si hem de creure Serra, un dels membres del tan novel·lat grup de Cambridge, que feia la guerra freda de l'espionatge en favor dels soviètics.

La seva mort, que va certificar, em sembla, el metge Prieto esdevé material de novel·la i d'especulació.

Als conductors de la vila, que un cotxe volàs al bony d'aquell pontet no ens ve tan de nou; però, fos com fos, ens permet considerar novament com les ones que, a indrets potser llunyans del planeta, aixequen les pedregades de la història, acaben esquitxant les noves vides que a vegades pensam quasi arcàdiques, allunyades de tot.

No sempre ens cal cercar les històries novel·lesques extramurs d'aquest racó mediterrani, per molt que, si hi miràssim més sovint, pot ser no ens sorprendria tant el tombant que prenen esperpents com és ara el colobrot de Joaquín Rabasco, ASI i la seva presència en la política municipal.

Com era previsible, el bony ha esclatat, i el pus deixar anar la ferum igualment previsible. Ha estat l'opereta institucional de l'estiu, tot i que, a força de cops escènics, no n'hem arribat a desllurigar les intimitats de l'argument: no han parlat ni motat sobre això, entre tanta altissonància i remor de sabres que sona més a trinxetades sota mà, travetes amagades o baralles tafureres de tuguri.

Tot suburbial i suspecte, per quan els protagonistes han jugat a cunillons d'amagar, ignorant a la pràctica la necessitat imperiosa de llum i taquígrafs que és essencial a la vida política d'un sistema que va de democràtic. Tant els muts i a la gàbia de la majoria, com el barítom de la barba, don Joaquín, que ha seguit gastant pólvora en salves

CARNISSERIA ■ XARCUTERIA

ZANOQUERA
GARCIA

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

PERRUQUERIA

FINA

C/ d'Es Vall, 49

Tel. 66 11 58

premsa és una creu tergiversadora que no hi ha més d'allons que aguantar. Magnífic. Aconseguiu una còpia del vídeo, o demanau a la tv local una reposició en hores de màxima audiència. Polvoritzarà les estadístiques, just que l'anunciïn una miqueta.

I, darrer moviment per ara, a la manera d'una tele-sèrie d'èxit, Ferré i el de Cortada abandonen ASI. Rabasco roman trist, sol i burlat a la banalada. De tot d'una fa gràcia: sabata de son peu troba qui ha de beure l'amarg xarop que ha receptat abans amb tant de profit prop. Justícia simbòlica que conhorta empenyadures dignes de millor propòsit.

La cosa exigeix una mica més de rigor. Si els trànsfugues anaven sadolls de morena política i d'altra casta, tenien nombroses alternatives dignes: denunciar-ho públicament, promoure canvis dins el partit pel qual els votaren, o dimitir i anar-se'n a ca-seva a preparar un remei. Però el transfuguisme segueix essent una pràctica política indigna, un robatori de vots. Hauria de saber-ho Gaspar Oliver, membre d'un partit que, per molt que dissimuli quan li convé, ha signat pactes contra tal pràctica. Hauria de pensar-hi a l'hora de basar la seva majoria en una maniobra d'aquestes. Novament s'imposarà la llei del gavet, la seguretat en uns

votants d'ample carcabòs engolidor?

Els trànsfugues, d'altra banda, han manifestat el seu empatx de morena rabasquista, però no ens han detallat les peculiaritats del menú: el ciutadà, el votant, resta a les fosques, i a escoltar les conferències de Sant Vicenç de Paül, que cantava La Trinca, després d'haver entonat i al poble que li donin pel... du bi dubi ua ua.

Em sembla que la cosa està així, per ara. Les incògnites, en pròxims capítols. Consequirà Rabasco sobreviure a la sobredosi de la medicina que tant havia receptat? Morirà ASI penjada a la corda que ha usat per grimpar fins al gavet? Parlaran els trànsfugues sobre els motius del divorci? Els augmentarà el sou i els ascendirà Oliver? Roma no paga els traïdors? Signarà el PP un nou pacte anti-transfuguisme? O estan massa ocupats destruint el litoral, golfitzant el municipi, mirant a l'altra banda mentre creixen xalets com esclata-sangs, dissenyant autopistes futures que poden fer quebrar tots els negocis de la ronda? Els contractarà Tele5? És de témer que continuarà.

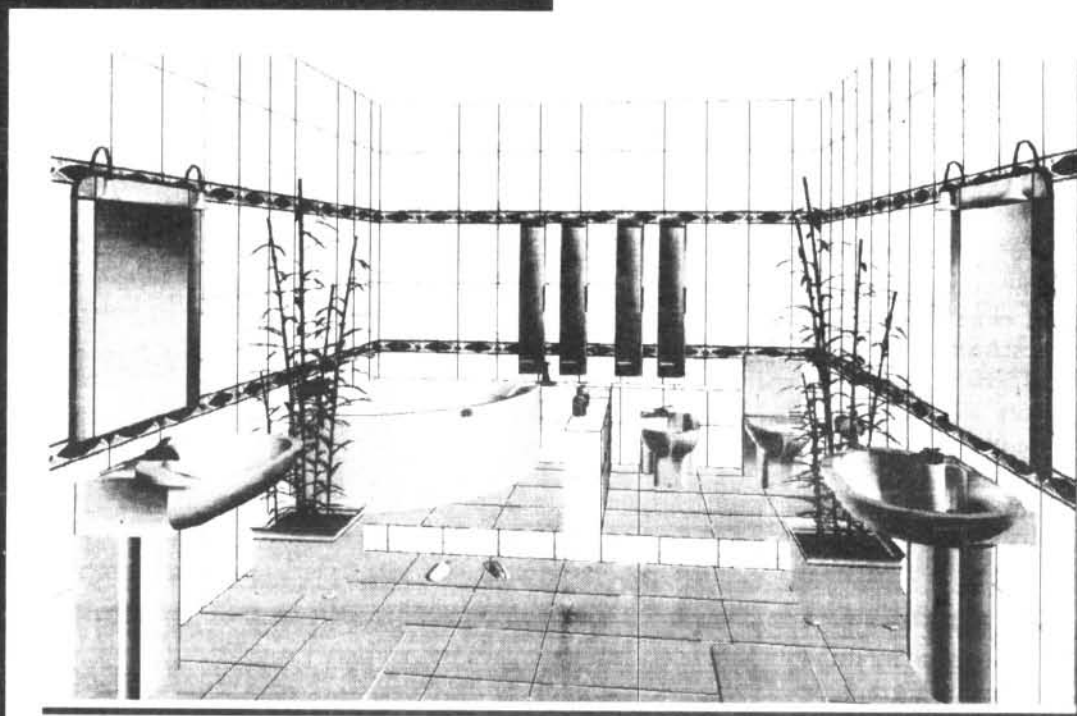
Tot quant d'espai tenia el s'han menjat aquests successos majorment urgents, endèmics i lamentables. Ens han privat de reflexions i evocacions sobre marees tòxiques en platges turístiques farcides de gent,

diumengers nàutics motoritzats fent virgueries renoueres, contaminants i perilloses pels peatons de la mar, sobre una llarga i plàcida posta de sol a la platja de Sa Ràpita bevent cava amb bons amics, sobre la calor intolerable i inflexible, la basca apegalosa i mortal d'un estiu llarguíssim i eixut, que així i tot acudia amb quatre gotes saharianes a la cita amb els paperins, sobre les fesomies que volten plaça en nit de festa i el solo de bombardina de Tòfol Barros que convidava a la festa pot ser sense saber-ho, la presència d'Alvaro Cunqueiro, sobre la visita de l'Honorable a inaugurar -després d'un es de retards- l'ambulatori que ens recorda que hi ha mals que no són urgents, i sobre l'ocasió que deixaren passar els estanyolers de fer-se sentir, o sobre l'escàs atractiu de bona part del programa crònic de Santa Cànida, o sobre la jove venedora d'un súper, ben mallorquina, que no sap que és saïm, però si que és manteca, sobre el projecte d'autoritzar a les escoles a no ensenyar en català, implantant de fet l'appartheid lingüístic, en contra de tot quan diu la Llei de Normalització que tira envant el Conseller del ram (fugitiu d'UM, ja que en parlàvem), o sobre la claror blanca i apaivagada d'aquest primer diumenge de setembre que, finalment i misericordiosa, ha descarregat amb tempesta i brou per llarg les febres caniculars... mentre Caetano Veloso i Gilberto Gil em vénen a dir, amb bona música d'orella oberta però ben brasilera d'Amèrica i del món, que al Carib s'hi viu pitjor, si no ets un empresari hotelier mallorquí, i, el meu fill, cantant amb ells una cançó de J. Hendrix, em recorda que, malgrat tot, i fill del que sembran, el futur arriba inexorable i puixant. Queixar-se, no valdrà.

(I la banda de sò: la tristesa és senyora, d'ençà que el samba és samba és així, la llàgrima clara sobre la pell obscura... però qualche cosa ha passat quan ara en mi cantant faig la tristesa enfora...)

Miquel Cardell.

Fotos: Coloma Julià.

Com és la cambra de
bany dels seus somnis?

**Vegeu-la ara
a tot color.**

Roca

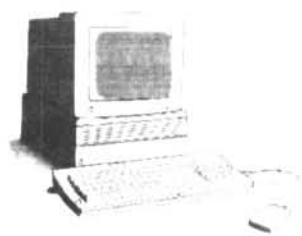
DIBA

DISSENY
INTTEGRAL DEL BANY

Avui mateix, gràcies
al nostre ordinador
podreu veure a
MASSANELLA la

vostra nova cambra de bany ROCA.

A tot color i en tres dimensions sense que
no hi manqui cap detall: banyera,
sanitaris, revestiments ceràmics, aixetes,
complements... Tot tal com ho havíeu
somniat i sense començar les obres.
Veniu a MASSANELLA i deixau de
somniar.

MASSANELLA

Ctra. Valldemosa, 44 - Tel. 75 03 45

S'ermità Biel de Sant Honorat

Pregó de Josep Sacarès a les festes de Porreres

El dimarts, dia 9 d'agost, a la Sala Capitular de l'Ajuntament de Porreres, el llucmajorer i col·laborador de la nostra revista Josep Sacarès i Mulet pronuncià el Pregó de les festes de Sant Roc, patró de la vila veïna. El pregoner, sota el títol **S'ermità Biel de Sant Honorat**, desenvolupà un interessant parlament centrat en la biografia d'aquest

personatge popular, tan conegut a Lluçmajor i als pobles i les contrades de la rodalia a finals del segle passat i a començament del present. L'acte, amb nombrosa assistència de públic, entre el qual no hi mancaven un bon grup de llucmajorers, fou una de les fites de les festes porrerrenques i exponent del "saber fer" del nostre polifacètic conciutadà.

Acabat l'acte, fou lliurat als assistents i posat a disposició dels ciutadans de Porreres i visitants el pregó de les festes, pulcrament editat per l'Ajuntament d'aquell poble i imprès a Grafimut de Lluçmajor.

El text de Josep Sacarès, molt acurat de presentació i amb nombroses i significatives il·lustracions, s'extén al llarg d'una cinquantena de pàgines i conté, endemés d'una **Introducció**, cinc capítols, un epíleg, la cloenda i una nota bibliogràfica. Els tres primers, de caràcter general, són dedicats a la

reflexió sobre els perfils etiològics de l'eremitisme, al comentari sobre les formes diverses del fenomen i llur presència al llarg de la història de Mallorca, a la influència de la pietat mariana sobre l'eremitisme, amb especial menció de la figura de Ramon Llull. És en el capítol cinquè que Sacarès vesteix la biografia de l'ermità Biel, protagonista real del treball, i ho fa manejant amb eficàcia la informació documental i les notícies que, pacientment, ha anat recollint de la tradició oral. La figura humana de l'ermità, contextualitzada

pels condicionats propis de la vida eremítica i de la societat que la sustentava i, alhora, per la seva dimensió popular, cobra una vitalitat i una significació remarcables. En el capítol final sorgeix el Sacarès naturalista, amador impenitent de la natura, del paisatge nostre, i analitza, des de l'emoció reverent, el context "territorial" que determinà l'existència de l'ermità Biel i que és el marc geogràfic, natural que a nosaltres ens determina. El pregó es clou amb una síntesi breu sobre el contingut del text i l'expressió d'un

JOIERIA I RELLOTGERIA

**Ens visiti, ens demani
preu i compari.
Tenim els millors preus!
Novetat especial:
Fotos gravades en
plaques d'or**

Plaça Espanya, n. 24 - Tel: 66 16 02 (Lluçmajor)

desig a frec de la utopia: "L'autor d'aquests modestes apunts voldria que fossin per a tots una bella recordança d'elogi a s'ermità Biel Nicolau i Vidal de Sant Honorat, i també a una manera de viure de cèlic aroma dins la llunyania del record quasi perdut, on home, religió, idioma, paisatge i mort esdevenen un tot".

Un nou treball editat per afegir a la que ja comença a ser dilatada bibliografia del nostre amic Josep Sacarès. Un treball més en la línia de divulgació etnològica pròpia dels seus escrits sobre costums antics de la ruralia llucmajorera, de temes llegendaris o de remembrança de la vida urbana de la nostra ciutat que no en la perspectiva de la seva labor de geòleg, d'investigador de les ciències naturals o, com és natural, de la seva faceta empresarial.

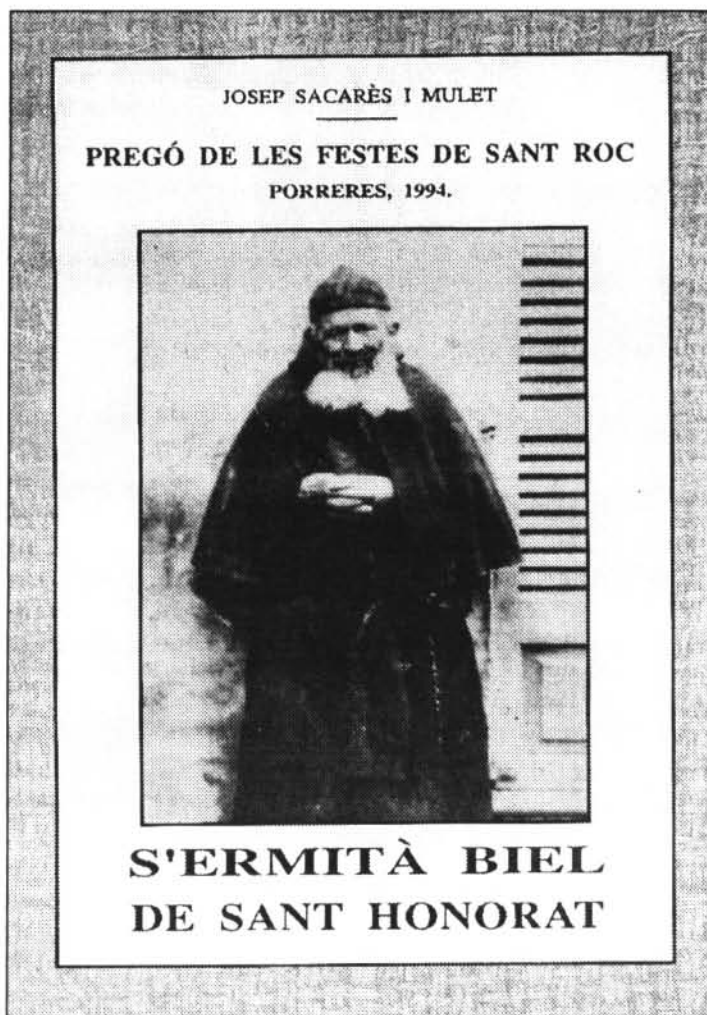
Sacarès, en rememorar, a vegades amb un punt de nostàlgia, aspectes diversos del nostre passat, sempre des del costat dels homes i les dones de les capes més humils de la nostra societat, en parlar-nos del món d'aquells que mai no pinten una regadora, s'interroga a si mateix i intenta recuperar, en primer lloc per a ell i en segon, per a tots nosaltres, quelcom que és conscient que cada

un i tots hem perdut. S'agermanen en la recerca de Josep Sacarès la inquietud del geòleg que indaga les pedres i les restes fòssils més vells que la història per explicar-se i explicar-nos la realitat d'avui amb el neguit de l'arqueòleg d'imatges d'un passat que, minúscul com era, insignificant com era, li explica a ell i ens explica a nosaltres perquè som

així i no d'una altra manera i quines coses té d'espúria i de falsa una aparença de realitat que hom, no sabem ben bé qui, però en tenim la intuïció, ens vol fer veure com a nostra.

Els textos antropològics de Sacarès, sobretot si evita -i ho aconsegueix gairebé sempre- algun esplai líric, ens remetent a un món tangible, absolutament versemblant, tan nostre que ens sentim compromesos a assumir-ne l'essència i obligats a una ineludible fidelitat. Fidelitat a les arrels més pregones de la nostra gent anònima, a la nostra gent treballadora, pacient i voluntariosa que, any rera any i patiment rere patiment ha bastit un poble. Des de l'ametlerar, des de la fàbrica de sabates, des de la pedrera de marès, des de la rota, des de la grisor d'un carrer polsós del Llucmajor de post-guerra, o des de la capta de rosegons i figues per les possessions de la ruralia del Migjorn tots els personatges de Sacarès en convoquen a una mateixa idea, idea que exposa, ja fa anys, amb belles paraules un canonge pollencí: **Siau qui sou.**

Miquel Sbert

DOLÇ I SALAT

FRUITS SECS

CONGELATS

POLLASTRES A L'AST

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

FOTO CLAR

Perfumeria

Reportatges, Fotos d'Estudi, Carnet... i una extensa gamma de productes de perfumeria

OFERTES EN CAMERES FOTOGRÀFIQUES
VENDA DE CARRETS

Carrer Nou, 8 - Tel. 66 06 32 - LLUCMAJOR

Les vacances de juliol, com anunciava el mussolet, ja tenien pronosticades un parell de tormentes i no massa sol per a les relacions entre els diferents grups municipals. Primer va esser una tronada amb la sortida d'A.S.I. de Barceló i Ferré, això unes hores abans de la darrera sessió plenària de la temporada.

Dies després, la calabruixada. El batle, de cop i volta, degradava en Rabasco i el deixava amb el càrrec rònic de regidor, mentres el màxim dirigent d'A.S.I. assegurava que havia presentat la seva dimissió.

Ara tenim a A.S.I., grup municipal, dividit en dos bàndols. Per una banda, Barceló i Ferré, i per l'altra en Rabasco, qui per cert s'ha afaitat la barba. L'òliba assegura que no compartiran el grup mixte, ja que ella diu que abans de les Fires els dos primers formalitzaran una sol·licitud d'ingrés a les files del PP.

L'òliba, experta en temes municipals, diu que la majoria de funcionaris de la Casa de la vila han passat unes vacances de pinyol vermell. No cregueu que els hagin donat una paga extra! El motiu no era un altre que la notícia del cessament de J. Rabasco. N'hi ha que han fet un alè.

S'Estanyol protesta. Millor dit, veïns de la localitat costanera mostraren amb pancartes la seva disconformitat amb l'ampliació del Club Nàutic. Concretament uns que creien que no serien afectats, ara que els col·locaran les noves instal·lacions a un pam de les seves façanes han posat un crit al cel.

"Qui li piqui, que se grati", diu el falcó. Abans estaven ben contents amb l'ampliació, projectada cap a s'Estalella i aprovada per la majoria PP-ASL. Aquesta circumstància la tenen ben present els nous afectats i és un motiu més de disgust per als seguidors del PP o molt pròxims al partit de Cañellas.

Diuen que els responsables del golf de Son Antelm consideraven que la gespa de la instal·lació esportiva estava raquítica perquè la regaven amb aigua depurada. Havia d'estar més verda i polida, així que decidiren que l'aigua potable era el millor remei.

El pou, ara subministrador, es troba a una passa de Ca Ets Aulets o sigui del manantial que dona aigua a Lluçmajor. Per tant, hi ha el perill d'una baixada dels nivells i arribi la salinització. Tendrem gespa verda i aigua salada a les cases de Lluçmajor. Per cert, res d'això diuen per l'Ajuntament. Serà que no ho saben o que s'han posat ulleres obscures per no veure-ho.

Arriben les Fires i l'actual consistori comença el darrer període de la seva legislatura amb els ulls ben posats en les pròximes eleccions que arribaran el mes de juny. És presumible que assistirem a la traca final referint-nos al capítol d'inauguracions, com ja va succeir amb la presència del president Cañellas a les festes de Santa Càndida.

Fins ara s'han realitzat poques obres i és d'esperar que arribin en els pròxims mesos, si les arque municipals ho permeten. La inauguració del polígon industrial està assegurada, encara que a les noves indústries no se'ls vegi el pèl.

Ha arribat a les orelles de l'òliba que enguany no hi havia d'haver pregó, sinó la presentació del VIè tom de la Història de Lluçmajor. Problemes d'impremta no ho han fet possible, i amb moltes presses s'ha hagut de cercar el nou pregoner, que sembla que serà pregonera.

Altres temps, el fet d'editar un tom de la Història local no era motiu perquè no es fes i publicàs el pregó de Fires. Darrerament per devers l'Ajuntament, en qüestions econòmiques, els tords volen baixos.

El mussolet, entès en camins, caminois i barreres, haurà d'anar més viu que abans. El falcó li ha dit que un regidor ha fet un curset intensiu "Conozca todos los secretos de las verjas en siete lecciones".

El mussolet no quedarà darrera i ha decidit anar més viu. No posarà els milionaris de iot i aparcament dins el mateix sac, però li agradaria presentar una instància demanant la renúncia a cert privilegi d'aparcament. Emperò està segur que la tiraran a la paperera abans de llegir-la.

CD Espanya Primera Preferent

Malament, per començar

Joaquin

-Sense gaire temps per respirar, si tenim en compte que la lligueta d'ascens va

acabar a finals de juny, i la pretemporada va començar a principis d'agost, ja tenim la temporada 1994-95. Va

Opinió

Joan Quintana

Brou, molt de brou

Aquesta vegada no hi ha hagut descans. Sense gaire temps per reprendre forces passam del penal de Djukic -el jugador del Deportivo de la Corunya que va privar el seu equip del triomf a la lliga, a la darrera jornada-, a la selecció de Javier Clemente en una Copa del Món espessa en partits i de joc no gaire lluit. Poc més de quinze dies de vacances i arribaren els torneigs d'estiu i la cursa dels canals de televisió per emetre encontres un rera l'altre. Quantes hores deu haver passat l'aficionat mitjà del nostre país davant el televisor aquest any 1994? Més de les que ningú no estaria disposat a reconèixer i això que encara no ha acabat l'any. Així que, sense unes vertaderes vacances, Sevilla i Madrid ja obren el passat 3 de setembre un campionat de Lliga que es presenta igualat, emocionant i llarg, ben llarg. Deu mesos de competició abans que no comenci l'Eurocopa de nacions, i la Copa d'Europa de Clubs, des d'aquest mateix mes, i també, si satisfà a la Federació -Javier Clemente ja ha donat el vist i plau- a l'equip nacional espanyol participarà a la Copa Amèrica.

Hem d'afegir, a més a més, els partits de regional, que malgrat no siguin de la mateixa magnitud, duren igual, és a dir, noranta minuts. Brou, molt de brou de pilota que ja comença a avorir a qualsevol, fins i tot a mi, i això que el futbol m'agrada molt.

començar amb calor, amb molta calor, però va deixar freds, a la primera jornada, a socis i aficionats espanyistes els quals veieren com a les primeres de canvi un equip, l'Andratx, que sense ser res de l'altre món, s'emportava, amb tota justícia, els dos punts del Municipal Ilucmajorer. El diumenge següent es va visitar el camp de "Son Malferit" i la història es va repetir, fins i tot el mateix resultat, és a dir que l'Espanya perdia contra un Soledat per la mínima quan feia un parell de mesos, a la passada lliga, que havia vençut, fins i tot golejant a l'equip blaugrana. En el moment d'escriure aquestes línies, tot i que només s'hagin disputat dos partits, ni es guanya, ni es goleja. Naturalment, queda molt temps per rectificar.

Esperam que al proper número us poguem oferir un altre encapçalament però per ara és aquest

(Malament, per començar). També esperam oferir-vos la plantilla completa del CD Espanya per a aquesta temporada 94/95.

**ESPANYA, 0
ANDRATX, 1**

Espanya: Amengual (2), Mas (0), Corbalan (1), Cosme (1), Vicens (1), Magaña (1), J. Clar (1), Marín (1), Bonet (1), Felipe (1) i Tonete (1).

Canvis: Ruiz (-) per Corbalan, Rubén (1) per J. Clar i Ferretjans (1) per Marín.

Gol: 0-1, m. 53, Miquel.

Comentari: en un terreny de joc en pèssimes condicions el CD Espanya va perdre el primer partit de la temporada i a més dins casa la qual cosa significa assumir els dos primes negatius. L'equip andritxol que entrena Pep Massip, va aprofitar una de les tres ocasions clares que va tenir per marcar -als darrers minuts Amengual

PERRUQUERIA PUIGSERVER

HORARI:

De dimarts a divendres:

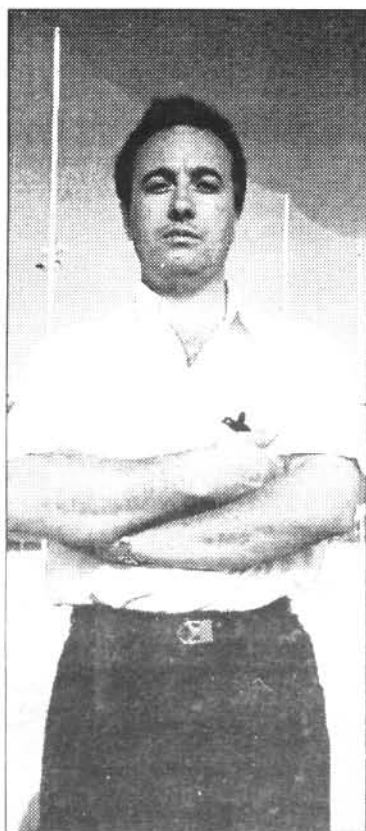
de 9 a 12 i de 15 a 19

Dissabtes:

de 8 a 17

C/ Orient, 8 - Tels. 66 20 08 - 66 11 12 - 64 05 14

Miquel Mas Alba, president del C.D. Espanya per segona temporada consecutiva (Fotos: Quintana)

va aturar una falta màxima al davant visitant, Dani- i va ser un just vencedor de l'encontre ja que l'equip local, que va duplicar les oportunitats del rival, no les va saber aprofitar.

SOLETAT, 1 ESPANYA, 0

Espanya: Amengual (1), Corbalán (1), Vicens (1), Cosme (1), Ruben (1), Magaña (1), J. Clar (1), Marín (1), Bonet (1), Felipe (1) i Ferretjans.

Canvis: Ruiz (1), per Corbalán. Moreno (1), per Rubén i Mas (1) per Marín.

Gol: 1-0, m. 82, M. Romero.

Comentari: Amb aquest triomf, el llogater de "Son Malferit" obté el seu quart punt de la temporada en només dos partits i es col·loca líder de la classificació. Altrament, l'Espanya de Joan Llopart, que va tenir ocasions per marcar, i fins i tot per guanyar, es col·loca en un dels darrers llocs de la taula classificatòria, amb 0 punts i 0 gols a favor. Tanta sort que això només és el començament.

C.D. Espanya:

resum d'una temporada

Joaquín

Resultats lliga 1993-94

I VOLTA

Espanya, 0 - Son Roca, 0
Binissalem, 4 - Espanya, 1 (Andreu)
Espanya, 2 - At. Rafal, 1 (Marín i Magaña)
Alaró, 0 - Espanya, 3 (Defensor en pp., Marín i S. Martí)
Espanya, 1 - Margaritense, 2 (A. Clar)
Alcúdia, 0 - Espanya, 0
Espanya, 1 - Andratx, 1 (Magaña)
Genova, 5 - Espanya, 2 (S. Martí, 2)
Espanya, 1 - La Unión, 1 (S. Martí)
Santanyí, 4 - Espanya, 2 (S. Martí i Andreu)
Espanya, 4 - Artà, 0 (Martí 2, Magaña i J. Clar)
Llosetense, 1 - Espanya, 2 (Magaña, 2)
Porto Cristo, 2 - Espanya, 2 (Magaña i Marín)
Espanya, 0 - Consell, 0
Murense, 1 - Espanya, 0
Espanya, 1 - Soledad, 0 (Bonet)
Petra, 0 - Espanya, 0
Espanya, 7 - Felanitx, 0 (Mójer 3, J. Clar, Magaña, Andreu i Muñoz)
Campos, 3 - Espanya, 0

II VOLTA

Son Roca, 2 - Espanya, 1 (Mójer)
Espanya, 3 - Binissalem, 2 (Magaña 2 i Mójer)
Atc. Rafal, 4 - Espanya, 5 (Magaña 2, S. Martí 2 i Mójer)
Espanya, 6 - Alaró, 1 (Marín 2, Mójer, Andreu, Magaña i S. Martí)
Margaritense, 2 - Espanya, 2 (Magaña i Mójer)
Espanya, 3 - Alcúdia, 0 (Magaña, Marín i S. Martí)
Andratx, 0 - Espanya, 0
Espanya, 0 - Genova, 1
La Unión, 3 - Espanya, 0
Espanya, 2 - Santanyí, 0 (Magaña, 2)
Artà, 1 - Espanya, 3 (Magaña 3)
Espanya, 4 - Llosetense, 0 (Mójer, Magaña, Ferretjans i Barceló)
Espanya, 3 - Porto Cristo, 1 (Magaña, Martí i Andreu)
Consell, 4 - Espanya, 2 (Bonet i S. Martí)
Espanya, 0 - Murense, 1
Soledad, 2 - Espanya, 3 (S. Martí 2 i Magaña)
Espanya, 3 - Petra, 1 (S. Martí 2 i Marín)
Felanitx, 2 - Espanya, 1 (S. Martí)
Espanya, 3 - Campos, 1 (Andreu i Mójer)

GOLEJADORS LLIGA 1993 - 94

Magaña, 22 gols
S. Martí, 18 gols
Mójer, 10 gols
Marín, 07 gols
Andreu, 07 gols
J. Clar, 02 gols
Bonet, 02 gols

REGIONAL PREFERENT

1.SOLETAD	2	2	0	0	4	0	4	+2
2.Andratx	2	2	0	0	3	0	4	+2
3.Santanyí	2	2	0	0	4	2	4	+2
4.Calvià	2	2	0	0	3	1	4	+2
5.Son Roca	2	1	1	0	4	0	3	+1
6.Llosetense	2	1	1	0	2	1	3	+1
7.Independiente	2	1	0	1	4	2	2	
8.Alaró	2	1	0	1	5	4	2	
9.Esporles	2	1	0	1	5	5	2	
10.Génova	2	1	0	1	4	4	2	
11.Consell	2	1	0	1	2	2	2	
12.Xilvar	2	1	0	1	2	2	2	
13.Petra	2	1	0	1	1	1	2	
14.Alcúdia	2	1	0	1	3	5	2	
15.Murense	2	0	1	1	0	2	1	-1
16.La Unión	2	0	1	1	1	3	1	-1
17.Espanya	2	0	0	2	0	2	0	-2
18.La Victoria	2	0	0	2	2	4	0	-2
19.S'Arracó	2	0	0	2	2	6	0	-2
20.At.Baleares	2	0	0	2	0	5	0	-2

A. Clar, 01 gol
 Muñoz, 01 gol
 Ferretjans, 01 gol
 Barceló, 01 gol
 Defensor en pp, 01 gol
 TOTAL, 73 gols.

CLASSIFICACIÓ FINAL LLIGA 1993 - 94

1. CAMPOS	38	27	6	5	90	31	60	+22
2. Binissalem	38	21	9	8	80	48	51	+13
3. Consell	38	20	10	8	73	38	50	+12
4. Gènova	38	18	14	6	59	35	50	+12
5. Murense	38	17	14	7	63	43	48	+9
6. Felanitx	38	17	12	9	51	38	46	+8
7. Espanya	38	17	9	12	73	54	43	+5
8. Santanyí	38	16	11	11	63	54	43	+5
9. Alcúdia	38	11	18	9	54	51	40	+2
10. Petra	38	13	12	13	51	42	38	+1
11. La Unión	38	11	16	11	49	51	38	
12. Son Roca	38	15	7	16	41	43	37	-1
13. Llosetense	38	10	16	12	46	47	36	-2
14. Soledad	38	12	12	14	67	50	36	-3
15. Margaritense	38	11	13	14	45	50	35	-3
16. Andratx	38	10	14	14	46	53	34	-4
17. Alaró	38	11	5	22	43	69	27	-11
18. Portocristo	38	8	6	24	47	89	22	-15
19. At. Rafal	38	4	11	23	38	86	19	-19
20. Artá	38	2	3	33	24	131	7	-31

Campeón: Campos.

Promocionan: Espanya, Binissalem, Felanitx, Murense, Consell y Gènova.

Descienden: Artá, At. Rafal, Portocristo.

RESULTATS LLIGUILLA D'ASCENS 1993-94

I VOLTA

Espanya, 1 - Murense, 0 (Magaña)

Felanitx, 3 - Espanya, 1 (S. Martí)

Espanya, 1 - Sami, 2 (Magaña)

II VOLTA

Murense, 1 - Espanya, 1 (Magaña)

Espanya, 3 - Felanitx, 1 (Mójer 2 i Magaña)

Sami, 1 - Espanya, 1 (S. Martí)

GOLEJADORS LLIGUILLA D'ASCENS 1993-94 (GRUP B)

Magaña, 4 gols

S. Martí, 2 gols

Mójer, 2 gols

Total: 8 gols.

CLASSIFICACIÓ FINAL LLIGUILLA D'ASCENS 1993-94 (GRUP A i B)

GRUP A

1. BINISSALEM	6	3	1	2	11	10	7	+1
2. Espanya	6	2	2	2	8	8	6	
3. Murense	6	2	2	2	8	6	6	
4. Sami	6	1	3	2	5	8	5	-1

GRUP B

1. FELANITX	6	3	1	2	11	10	7	+1
2. Espanya	6	2	2	2	8	8	6	
3. Murense	6	2	2	2	8	6	6	
4. Sami	6	1	3	2	5	8	5	-1

C.D. Espanya, temporada 1993-94 (Foto: Quintana)

PERFUMERIA
 REGALS
 CONFECCIÓ

C/ Major, 101 - Tel. 12 01 34 (Llucmajor)

ESPORTS
 LLOMPART

Espardenyeria

GRAN VARIETAT
 D' ESPARDENYES,
 PRENDES ESPORTIVES
 I ARTICLES DE PESCA

C/. Estrella, 21
 Tel. 66 05 78
 LLUCMAJOR

NAIXEMENTS

- 1.- Mirco-Martí Drusche i Vargas, fill de Martí i Maria, nasqué el 7-7-94
- 2.- Carles Reina i Gutiérrez, fill de Francesc i Aina Maria, nasqué el 11-7-94.
- 3.- Gorka García i Drozco, fill de Carles i Isabel, nasqué el 18-7-94
- 4.- Adán Reina i Alvarez, fill de Francesc i Dolors nasqué el 2-7-94.
- 5.- Alexandre-Brian Broto i Fernández, fill de Joan i Maria nasqué el 27-7-94.
- 6.- Alexandre-Adrià Serra i González, fill d'Agustí i Maria-Cristina nasqué el 25-7-94.
- 7.- Joan Fiol i Piña, fill de Joan i Maria-Francesca, nasqué el 31-7-94.
- 8.- Patricia Lozano i Garcia, fill d'Antònia nasqué el 30-7-94.
- 9.- Ester Palomo i Adelantado, fill de Mariano i Maria-Ester nasqué el 4-8-94.
- 10.- Antoni Mir i Deyà, fill de Francesc i Francesca nasqué el 18-8-94.

MATRIMONIS

- 1.- Jeroni Salom Pons i Joana Artigues Rebassa, es casaren el 2-7-94 a la Capella de les Germanes de la

Caritat.

- 2.- Pere Gómez Sánchez i Maria Girón Vich es casaren el 17-7-94 a l'església de Sant Miquel.
- 3.- Miquel Vanrell Pons i Aida-Ester Ramos Rodríguez es casaren el 4-6-94 a l'església de Ntra. Sra. de Gràcia.
- 4.- Joan-Carles Sánchez Gómez i Maria-Encarnació Servera Crespí es casaren el 9-7-94 a l'església de Ntra. Sra. de Gràcia.
- 5.- Josep-Manel Segade Pérez i Miquela Ramis Murillo es casaren el 30-7-94 a l'església de Ntra. Sra. de Gràcia.

DEFUNCIONS

- 1.- Karl Herweg morí el 16-7-94 als 28 anys.
- 2.- Antoni Vicens i Vidal, morí el 29-7-94 als 60 anys.
- 3.- Antoni Isern i Moragues, morí el 30-7-94 als 72 anys.
- 4.- Andreu Company i Clar, morí el 15-8-94 als 89 anys.
- 5.- Josep Lladó i Cerdà, morí el 15-8-94 als 85 anys.
- 6.- Jerònia Salom i Mas, morí el 22-8-94 als 90 anys.
- 7.- Joana-Aina Moragues i Tomàs, morí el 22-8-94 als 90 anys.
- 8.- Miquel Manresa i Salvà, morí el 23-8-94 als 68 anys.
- 9.- Josep-Lluís Belluga i Serrà, morí el 22-8-94 als 32 anys.

MECA CENTRO INSULAR

Tu Academia en **LLUCMAJOR**

MECANOGRAFIA

250 p/m en 45 días aprox.

**Cursos a partir
de Septiembre**

**Facilidades
de pago**

INFORMATICA

Básica - MS-DOS - WINDOWS
Data Base IV - Lotus 1 2 3
Word Perfect

Plza. España, 33-1º

Tel/ 66 23 13

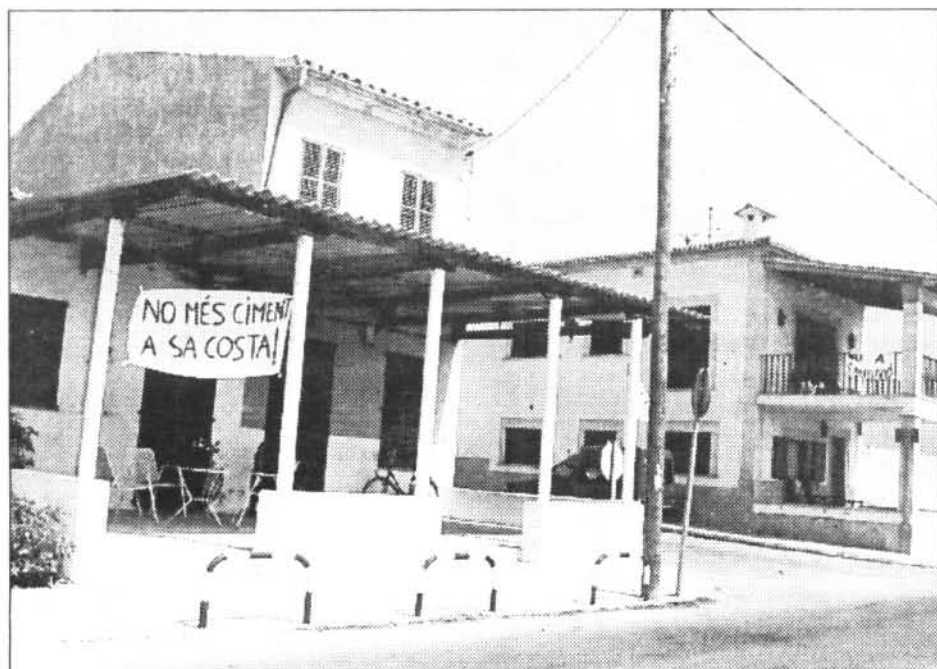
Sopa de lletres

9 classes d'Escarabats

O T A U T E U T A V D P R
 B A E G A T N Y X N V E U
 E F U R U Y A D J A L D A
 B O H Y Z M A M I L X D J
 H U N Y R G C B O D P A C
 I A R F A I T P U D E N T
 B R Z C Y H I D P Q V U N
 T O E G Y L V G C V R I E
 E H S R O D P A V R Q P U
 C O S T G E T F A E U A L
 V D E H K E V Y M D A A L
 V R L A D P N K S R Q O Q
 A E V L V O E M F E U E T
 O V L P B H T A S M G V A

Solució del mes passat

- Karate
- Bàsquet
- Billar
- Patinatge
- Natació
- Automobilisme
- Petanca
- Piragüisme
- Esquí
- Futbol
- Ciclisme
- Dards

Pes forat des moix

Les promeses electorals del PP foren que si guanyaven les eleccions autoritzarien la creació i l'ampliació de ports.

Estan complint el que prometeren. El que cal demanar-se és: Quants de vots dels qui avui diuen NO a l'ampliació l'han feta possible?

TORNA EL CINE!

SEAT

**Rubí Automóviles
Llucmajor, S.L.**

Cra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18

AUTO ELECTRIC BARCELO S.L.

Ronda Ponent, 36, Tel. 66 01 70. LLUCMAJOR

Servicio Perfecto para el Automóvil

PARA HABLAR 	PARA ESCUCHAR 	PARA VER 	PARA OIR
PARA ALARMAR 	PARA ARRANCAR 	PARA CARGAR 	PARA ACONSEJAR

OBSEQUIO ESPECIAL DE LOS SERVICIOS BOSCH GRATIS

COMPROBACIÓN Y ANÁLISIS DEL CONTENIDO DE CO EN LOS GASES DE ESCAPE DE SU AUTOMÓVIL

GRATIS
Hasta 30 de Noviembre de 1994

SUPER OFERTA

Teléfono de Bolsillo KENZLE

- * Nuevo: 1 Litro S.V. de almacenamiento
- * Doble pantalla
- * 128 Memorias almacenables
- * Bloqueo de teclado
- * Batería Ni/D
- * Llamada automática
- * Pot. 100-200 p
- * Y otras muchas ventajas

PRECIO 55.000

PRECIO SIN I.V.A.